

అ మృ త ల హ రీ

[స వ్యా ఖ్యా]

రోలంబాష్టక, శుకాష్టక, ధేనుపంచకాది కృతిభి సృహితా

గృంథ కర్తా :

వైద్యరాజాభినవపండితరాయేత్యాదిబిరుదాంకితః

శ్రీ తిరుమల శ్రీనివాస త్రిలింగ మహావిద్యా పీఠాధిపతిః

శ్రీ మదమృతానందనాథపదపద్మమకరందాస్వాదనపరాయణరోలంబః

ద్రణ్ణూ ప నా మ కః సు బ్బా వ ధా నీ.

శ్రీ శ్రీ తిరుమల శ్రీనివాస త్రిలింగ మహావిద్యా పీఠేన

ప్రకటితా.

విజయవాటిస్థిత అంధగృంథాలయ ముద్రణాలయే

అ. వేంకటరత్నం, యమ్. యస్. సి.

ఇత్యేతై ర్ముద్రాపితా

హూణశకాబ్దః ౧౯౮౩

శ్రీ శోభనాద్రి లక్ష్మీనరసింహ వేదశాస్త్ర పాఠశాలా పరిధానోపాధ్యాయానాం
న్యాయవేదా నైపుణ్యక, బ్రహ్మశ్రీ వేమూరి రామబ్రహ్మకృష్ణా మాశయః.

అమృతలహరీ ప్రశంసా

అహో! త్రియ్యస్తనారవాహి న్యమృతలహరీయమ్. నూన
మనుమీయ తేనయా నిగమాస్తకమల చక్చరీ కోయమ్ “అమృతా
నందనాథ” ఇతి. కిం చాయం లోకానుభవనిష్ఠాతత్త్వేతి ప్రతిభాతి. స ఏవ
హి వైదికపదవీముఖభితమనన్క సంస్కరణే పరిభవతి. హస్త!
అధునాతన భారతీయానాం తత్త్వమార్గణవిముఖానాం హూణవాణీ
విలసనలోలుపానాం దుస్థితిః కేన విచార్యతే? శుష్టా వేదా శ్శుష్క
తరాస్తదంతాః తతోలభ్యేవహి సంజాతా మోక్షపదవీ తతోపాన
గృజే “అమృతానందనాథ” సద్భవ గురవశ్చ విరళా స్సమభూవక.
కీ దృశ మభవ ద్భారతమాత్మసుకృతమ్! బాధ ముపయోక్యతి
లహరీయ మస్తేవాసి నాం, హేతువాద నిబద్ధధియాం గురుప్రభావా
సభిజ్ఞమనసాం హూణభాషాహృతతత్త్వోత్సుకానాం సద్గురు సేవా
ప్రచోదనే సప్తతిర్థా ఇమా మభితిష్ఠన్తి. తత్ర సువిమలాయది జీవః స
నిస్సంశయం విస్తతే దేవత్వమ్, తేషు ప్రథమ, తృతీయ, సప్తతిర్థభ్యః
పరిదృశ్యమానాస్తరజ్ఞా విద్వాంసమపి కర్షన్తి వ్యాఖ్యా సురభి
శ్చోద్ధృతపద్యకుసుమైః ప్రమోద మాపదయతి లహరీ చ పరిచిత
సూక్తిజాలాత్మికై వ కిమితోధికావశ్యకీ గురుశిక్షా తత్త్వసిష్టానూనామ్
ఏతల్లహరీతరజ్ఞస్తావత్సృతిజీవే నాత్మజ్ఞాన మిచ్ఛతా ముహూర్ముహు
స్సూరణీయా ఇతి నాతిశయోక్తి మలఙ్కరోతి. మన్యే చావశ్యం పున
రియ ముష్టోపయతి సద్గురుసేవాప్రకారం తత్ఫలంచేతి. తత్ఫల మస్యాం
యథోపదిష్టం స్వాస్తేవాసిషు దరీదృశ్యతే. శ్రీమచ్ఛుక్లర భగవ
త్పదా అప్యేవం కీర్తయన్తి సద్గురుసేవాఫలమ్. “సత్సంగత్వే
నిస్సంగత్వ” మిత్యాదినా. పండితరాజా ఏ తేనవధానినస్తు సుకృతినః,
యతోమృతానందనాథ బోధామృతానందనో భూత్వా పరేమా మపి
తద్బోధామృతదాయినోన భూవన్. కిం బహునా!

శ్లో॥ అమృతానందనాథస్య బోధామృత మిదం జనాః
ప్రాప్య దేవత్వసిద్ధిం చ వితరన్తు భవాంబుధిమ్.

మ హా త్మ రి గ్ర హాః

బ్రహ్మశ్రీ మహామహోపాధ్యాయ, కళాప్రపూర్ణ

కవిసార్వభౌమ శ్రీపాద కృష్ణమూర్తిశాస్త్రిణా మాశయః

సంస్కృతాం వైద్యరాజేన సుబ్రహ్మణ్యవధానినా
అమృతా మమృతానందలహరిం పిబ భో జన!
అమృతానందనాథేన పాక్షేన జ్ఞానచక్రుపా
వీహమృతస్య లహరీ జ్ఞాపితా త్వవధానినః.
అహో! సుబ్రహ్మణ్యప్రవరరచితా మృత్యురహితా
పరబ్రహ్మప్రాప్త్యై పరిచితసుబోధాయనగతా
శ్రుతీనాం సర్వాసాం శిరసి కలితా సజ్జనహితా
జగత్త్వాం సర్వత్ర ప్రసరతు మహానందలహరీ.

మ. సుకృతప్రజ్ఞాండు దంటువంశభవుఁ డీ సుబ్బావధాని ద్విజాం
డు కృతజ్ఞాండు గురూత్తమార్చనమునకుఁ దోషజ్ఞులకుఁ గొల్పుచుకు
సుకపిందుండయి సత్కవిత్వగరిమకుఁ బోభిల్లుచుకు భారతీ
యకృతికు బండితరాయుడొన్న బిరుదం బందంగ నర్హుం డగుకు.

బ్రహ్మశ్రీ మహామహోపాధ్యాయ, కళాప్రపూర్ణ,

వైయాకరణ సమగ్రీ తతా సుబ్బారాయశాస్త్రిణా మాశయః

బ్రహ్మశ్రీయుత వైద్యరాజ ద్భవాపనామక సుబ్బావధానిభి ర్విరచిత మమృత
లహరీనామకం గ్రంథం తస్మింభా దశ్శృణవమ్, తత్రత్యవిషయస్య ఔపనిషదసిద్ధాంతాను
సారితయా ఆయంగ్రంథే స్తత్ప్రసిద్ధానపరిజ్ఞాన మభిలషతాం సుకుమారమతీనాం సుబోధా
యాత్మ్యై ముపకల్పత ఇతి విశ్వసిమి.

రచనాయా ఆనుకూల్యం ప్రసాదాభ్యో గుణ శాస్త్రిగ్రంథే ప్రకాశమానః
సంస్కృతభాషాయా మపరినిష్ఠితానా మపి తత్పరిజ్ఞానవతా ముపకారాయ కల్పతే.

శ్రీ మత్పరదేశతాయై నమః.

బ్రహ్మశ్రీ మహాకవి కళాప్రపూర్ణ

శతావధాని చెక్లపిళ్ళ వేంకటశాస్త్రి మహోదయై ర్విరచితమ్

అమృతలహరీ నామకం తత్త్వ ప్రబోధకం, శ్రీదంట్ల సుబ్బావధాని విరచితం
స్తోత్రకం ప్రత్యక్షర మహా మహాశ్యమ్. ఛందోవిసయేవా వ్యాకృతి విసయేవా, ధారా
శుద్ధి విషయేవా సర్వధా నిర్దుష్ట మితివస్తుం నైవసన్దిహే. ఆత్మప్రతిపాద్యం శ్రీ మ
దమృతానందనాథగురూపదిష్ట సూత్రప్రాయవాక్యజాలమ్, తస్య త్వేతద్వ్యాఖ్యాన
తయా ప్రతిభాతీతి సర్వ సమ్మతమ్. ఆధునిక కవికృత మశ్యేత తాప్రిచినఋషీకృత
మివ సుబోధ మితి సర్వం శివమ్.

బ్రహ్మశ్రీ సజ్జిత సాహిత్యచక్రవర్తి

ఆదిభట్ట నారాయణదాస మహాశయైః పోత్తమ్

శ్రీ దంట్ల సుబ్బావధానీ వాగ్మీ జైడిక సత్తమః

కవి ర్వాదాశ్య స్సర్వజ్ఞ శ్చతుర్భుజావికారదః.

వాసికక్కిన చదువుల పంట పూని, యుల్కుకుల్కుల తీయని పల్కు లాని
యెఱుంగుఁ జెవులులకు న్నందు లెట్టులేని, యే వెఱుపులేని దంటు సుబ్బావధాని.

మధ్వశ్రీ సాహిత్య స్థాపక, అవధాని శిరోమణి

కాశీ కృష్ణాచార్యైః, విజయవాటికాపుర సంఘటిత మహాసభాయాం

కృతికర్తుః పండితరాజుబిరుదప్రదానసమయే

పోత్తమ్ ప్రకంసా

ఉ॥ దంటుకులాబ్ధిచంద్రుఁ డవధాని పదాంకితుఁ డాంధ్రదేశపుం
బంటు కవీశ్వరుండు నవపండితరాయఁడు వాని నేడు మీ
వంటి రసజ్ఞు లీ విజయవాడ మహాసభ గౌరవింపఁగాఁ
గంటును గాంచి సంతసము గాంచఁగవచ్చితి నీడ కిత్తఱిన్.

పాఠాంతరము

ఉ॥ దంటుకులాబ్ధిచంద్రుఁ డవధాని పదాంకితుఁ డాంధ్రదేశపుం
బంటు కవీశ్వరుండు డమృతవాక్కురుఁ డీతఁడు సుబ్బనార్యు మీ
వంటి రసజ్ఞమూర్తు లతివైభవ మొప్పఁగ సత్కరింపఁగాఁ
గంటును గాంచి సంతసము గాంచితి నీ హరివాసరంబునకా.

బ్రహ్మశ్రీ న్యాయభూషణ, న్యాయస్థాపక పేరి లక్ష్మీనారాయణ

శాస్త్రిభిః కృతా ప్రశంసా

ధర్మార్థ కామమోక్షరూప చతుర్విధ పురుషార్థేషు మోక్ష ఏవ పరమః
పురుషార్థః. స ఏవ చాద్వితీయబ్రహ్మ- సచ నిత్యసిద్ధోఽపి అనాద్యవిద్యయాఽఽవృతః.
తదావరణనివృత్త్యం అద్వితీయబ్రహ్మసాక్షాత్కార రూపజ్ఞాన మానశ్శకం; తాదృ
శంచ జ్ఞానం వేదాంతశాస్త్రవిచారణేన భక్త్యపరనామక ఉపాసనయాచ జాయతే;
శ్రీమద్దంటూపనామక పండితరాజ ప్రణీతామృత లహర్యాఖ్యప్రబంధే జ్ఞానసాధనీ
భూతం పూర్వోక్తో భయం వర్తత ఇత్యత్ప్ర స కాపి విపరీతిపత్తిః.

మ హా క వి, క శా ప్ర పూ ర్ణః

చె క్ల పి క్ల వేం క ట శా స్త్రీ శ తా వ థా ని గా రి

ప్ర శం స

మ॥ తెలగాణ్యమ్మునఁ జెల్లందేశమున నీ ధీరుండు సుబ్బావదా
సులు జన్మించెను నేర్చెఁ జెల్లగవిత న్ముల్కాల్పె నద్దాననేఁ
డల భాషక సకలమ్ము నేమతీ త్రిలింగాభిఖ్యవీతమ్మునం
దలి వాఁ డయ్యును సంస్కృతంపుగవిత న్నట్టన్ బుధు త్మేచ్ఛగన్.

ఉ॥ పండితరాజు సంస్కృతము పట్టన ధట్టుఁ డితండు తెల్లలొ
గండరగండఁడైన నగుఁ గా కల నామముదాల్చు పట్ట న
ర్దుం డగు తెట్టు లంచును నరుణ్ వివదింతు రటంచు నీతఁ డు
ద్దండుడు సంస్కృతంపుగవితన్ రచించు బుధుల్ నుతింపగన్.

గీ॥ దేవనవధాని చదివెనో దేవుఁడెటుగు, నద్గురుఁడె సర్వ మనుకొన్న చతురుఁ డీతఁ
డిపుడు చెప్పెడి కవనమ్ము నెవరు గన్న, నల్లపండితరాడ్ధార నాత్మ నెఱుగి.

క॥ సుకవి యితం డకలంక, మ్ము కవిత్వము పాక మెన్న బుధునత్య మ్మిం
దుకు సాత్వ్య మిచ్చు నీతని శు కాపదేశమ్ము చదివిచూడుండు విబుధుల్.

మ॥ పరిశీలించితి నీ వధాని కవితాపాకమ్ము నేఁ డాంధ్రమున్
విరమించెన్ గురుబోధమున్ సకలమున్ విఖ్యాతమా రీతి నా
మరభాషక రచించు నీ నిజము నమ్మగజాల కే కైత ధీ
వరులేనో రచించి యిచ్చిన దుర్వాదింతురేమోకదే.

గీ॥ అందుకే నమ్మతింత మీ యాంధ్రదేశ, మందు నింతటి మృగుభాష నమరభాష
గవిత చెప్పెడి గండరగండ లున్న, యట్లు లే విని యెఱుంగ యథార్థమింత.

బ్రహ్మ శ్రీ వై యా క రణ భూషణ

తాడేపల్లి సాంబమూర్తి శాస్త్రి తామశయః

ఏతేఽభినవపండితరాయా దంటు సుబ్బావధాని కవిరాజా భారత కవి
కుమారా నాత్మీయ వీరరసదానేన ప్రబోధ్యమాం అమృతలహరీం వినిర్భముః గురూప
దేశ జల సంగ్రహేణేతి నాత్యాతిశయోక్తే రవకాశగంధోపేతి విదాంకుర్వస్తు
విపశ్చిన్మణయః. ప్రసాదగుణే, ఉపూర్వవిషయ ప్రతిపాదనే, మమృతోక్త ప్రయో
జన ప్రాప్తే, విశేష తత్వాజ్ఞాతా పూర్వోదాహరణదానే చేయ మన్యూనా, పండిత
శేఖరాణామ పుష్పకుర్యాణా, గ్రంథకర్తః పండిత రాజవిరుదం స్థితీకరోతి అహో!
భాగ్యాతిశయో అమృతానందనాథస్య.

సాహిత్యస్థాపక కాశీభట్ట సుబ్బయ్యశాస్త్రి తామశయః

శ్లో|| హృద్యం పండితరాజపద్యలహరీసారం, బుద్ధామోదనం
చానీతం కవినా మనోహరగీరా దంట్యాఖ్య వంశేందునా
అంధాగీణాం ప్రముఖే సుధాకరసమం గాంధీర్యభావోజ్జ్వలం
వైద్యేంద్రేణ సుభావధానివిమలా సాహిత్యరాజ్యోశినా.

శ్లో|| శూర్యంతాం సుకవే సుసభావలితాగోలంబసంబోధకాః
శ్లోకా సుబ్బావధానినా విరచితా గీర్వాణవాగ్గంధీతాః
యో వాచా సమతాం సుధీరసుగత స్సాహిత్యసృష్టౌ స్వయమ్
వేగీదేశభవేన పండితవరేణాం ధేమ భోః పండితాః.

వ్యాకరణస్థాపక, ద్వివేది వేంకట శాస్త్రి విరచిత

భోభో మహాశయా! సువిదిత మే వై తత్తత్ర భవతాం భవతామ్
అమృతానందనాథస్వామీతి కశ్యప విజ్ఞానీ బహునాం స్వాశ్రితానాం
జనానా ముపనిషద్బోధితం తత్త్వ ముపదిశ్య శ్రీ తిరుమల శ్రీనివాస
తీర్థింజ మహావిద్యావీర మితి నామానం కంచన వీరంచ సంస్థాప్య
పరంపద మవాపేతి. తదనంతరం తం వీరం తదనైవాసిన్; తదాశయాను
సారం నిర్విఘ్నం నిర్వహంతితి, ప్రతినత్సరకార్తికబహుళదశమ్యాం గురు
జయంతితి కంచన గురుస్మారకమహోత్సవం ప్రచాలయంతితి, తదుత్సవ
సమయే కతిచన పణ్డితాన్ సమ్మానయంతితి, తదుపదిష్టాన్ బోధాన్
సర్వేభ్యో ముముక్షుభ్యో సముపదిశంతితి చ. ఏవంస్థితే తద్బోధాన్
చిరస్థాయీకరణాయేచ్ఛావతి తదనైవాసిని 'విద్యాన్ కవితల' కేత్యాది
విరుదాజ్ఞితా కాశ్చనపల్లీత్యుపనామకా కనకాంబా ఆస్థా

భాషాయాం జీవయాతేత్యాది గ్రంథాన్ న్యరీరచత్. అపర స్తదస్తే
వాసీ 'వైద్యరాజ పణ్డిత రా'జేత్యాదిబిరుదాశ్రితః, దణ్డు ఇత్యుపనామకః
సుబ్బావధానీ గురూపదిష్టా తా నేవ బోధాన్ సర్వేషు దేశేషు వ్యాప
యితుకామః స్వసంకల్పం నిర్వర్తయితుం గైర్వాణీం భాషాం వినా
నాన్యా సమర్థేతి నిశ్చిత్త్య తస్యాం భాషాయాం అమృతలహరీతి
నామక మేతం గ్రంథ మచీకరత్. సోఽయం గ్రంథః మృదుమధురశ్చైలి
నిబద్ధతయా రమణీయభావోపేతతయా పరిమళుపసార్థోపదేష్టతయా
హృదయశ్లమదృష్టాన్తోపశోభితతయా సుగమార్థతయా సుశబ్దాన్విత
తయా సర్వానుభవసిద్ధోపమాసప్రదర్శకతయా చ ముముక్షుణా
మత్యస్త ముపకరిష్యతీతి విశ్వసిమి. అపిచ వేదాస్తతత్త్వ మనా
యాసేనావగన్తుం నైతాదృశః కోఽపి గ్రంథః ప్రాదుర్భూతవేదీదం
నాతిశయోక్తి మధిరోవాతి. అన్యచ్చ సామాన్యజనానాం మన్యత్వన్తోప
కారాయ తేనైవాస్య గ్రంథస్య వ్యాఖ్యా చ నిరమాయ. సైహ వ్యాఖ్యా
మూలస్థా సథాన్ పదపదార్థానాం సారస్యం చ సమ్యగనబోధయన్తీ
గాథావిశేషాత్ ప్రతిపాదయన్తీ ప్రమాణగ్రంథాన్ ప్రమాణయన్తీ
సుజనానాం ముదే భవతీతీయం స్వభావోక్తిరేవ. సైహామృతలహరీ
అమృతానందనాథస్వామిసమవలమ్బా వైద్యరాజపణ్డితరాజ దణ్డు
సుబ్బావధానినో నిర్గతా ఘోరభీషణసంసారదావాగ్నినగ్నా జీవాన్
దర్శనశ్రోవణాభ్యా ముజ్జీవయన్తీ తదనుభవతః పోషయన్తీ తారయన్తీచ
చిరంజీయా నిత్యాశాస్సహే.

అపిచ సోఽయం సుబ్బావధానీ కవిః పణ్డితరాయకృతభామినీ
విలాసమే మృదుమధురాయా మాస్థిభాషాయా మనూద్య పణ్డితరాయ
మపి విస్తాపయ దన్యోక్తి ర్దేవభాషాయాం నిర్మాయచ పణ్డితరాజ ఇతి
బిరుద మలభత. వైద్యశాస్త్రే చరకసుశ్రుతాదిగ్రంథా సనలోఽద్య వైద్య
రాజఇతి బిరుదమవిద్రుత. బాల్యాదవధివై ద్యాదితాకికగోష్ఠీషు నిష్ణాతోఽపి
స్వకీయవంశానుగత పణ్డితప్రవరతపఃప్రభావేన స్వీయగుహత్తమా
నుగ్రహేణచ సమృద్ధిస్తనహజానర్గళమృదుమధురగమిభూరకవితా
మతల్లికః అపరః పణ్డితరాయ ఇవ ప్రతిభాతీతిహేతో రితోఽధికగ్రంథాన్
విరచయ్య భారతభూమి మలజ్మత్య చిరం వర్ధతా మితీయం నాపిస్తుత
ప్రశంసేతి శమ్.

శ్రీ భాష్యాయ నమః

అమృతలహరీ ప్రస్తావన

శ్రీ సద్గురుపరంపరా

శ్లో॥ వటపత్రేశయానో శ్రీదేవ్యా భాగవతం మహత్

శ్లోకార్థే నైవ జగ్గృహ యో హరి స్సోఽవతాన్గురుః. ౧

వ్యాః— అత్రశ్రీ దేవీభాగవతకథా అనుసంధేయా “సర్వం ఖల్విద మేవాహం నాన్య దస్తి సనాతనమ్” ఇదమేవార్థశ్లోకభాగవతమ్.

శ్లో॥ పద్మాసన మహం వందే యః పద్మాక్షప్రచోదనాత్

తప్త్వా తదవ్యయం ధామ ప్రాప్తవా నాప్త దర్శనః. ౨

వ్యాః— శ్రీమద్భాగవత ద్వితీయ స్కంధకథాత్రానుసంధేయా.

శ్లో॥ బ్రహ్మిష్ఠస్య పరిష్ఠస్య మహాత్త్వం యేన దర్శితమ్

విశ్వామిత్రో నఖం వందే వసిష్ఠం శ్రేష్ఠ మన్వహమ్. ౩

వ్యాః— ప్రేమపాశబద్ధం దశరథం సందిహానం విశ్వామిత్రో ప్రభావవర్ణనేన వసిష్ఠః నఖ్యం ప్రకటయామానః. ఏవం విశ్వామిత్రనఖః

శ్లో॥ పరం సేవే గురుం శక్తిం పరాశక్త్యాత్మికాం తనుమ్

గురుదేవ్యో రభేదం యో ధృతవా నాత్మనామని. ౪

శ్లో॥ దాశకన్యాత్వగోస్తారం స్మృతికారం పరాశరమ్

పంచాక్షరపరం వందే కల్యణధ్వాంతభాస్కరమ్. ౫

శ్లో॥ విభక్తో యేన వై వేదో బ్రహ్మవిద్యాచ సూత్రితా

మహాభారతకర్తారం కేశవం వ్యాస మూశ్రియే. ౬

శ్లో॥ శుకం వై యాసికం వందే నన్దగోపార్థకాత్మకమ్

అర్థినే మోక్షదాతారం ధీరం వీరం దిగంబరమ్. ౭

శ్లో॥ అకృత్రిమసమా యస్య కారికా మోక్షకారికాః

తం సందేహచ్ఛిదం వందే గౌడపాదం మహాజనమ్. ౮

- శ్లో॥ గోవిందం శంకరాచార్యపంధ్యమానపదాంబుజమ్
గుహాంతరవిలీనం తం సర్వజ్ఞం సముపాస్మహే. ౯
- శ్లో॥ శంకరం శంకరాచార్యం బౌద్ధారణ్యదవానలమ్
అద్వైతస్థాపకం ధీర మద్వితీయ ముపాస్మహే. ౧౦
- శ్లో॥ “సదాశివసమారంభాం శంకరాచార్యమధ్యమామ్
అన్మదాచార్యపర్యంతాం వందే గురుపరంపరామ్.”
- శ్లో॥ కృష్ణానంద మహాం వందే, సద్గురుం పరమేష్ఠినమ్
పూర్ణదీక్షాయుతం శాంతం, సర్వమంత్రస్వరూపిణమ్. ౧౧
- శ్లో॥ యోగానందం సదానందం పరమం గురు మాశ్రయే
గూఢం, యోగరథారూఢం దేహభానవివర్జితమ్. ౧౨
- శ్లో॥ అమృతానందనాథాఖ్యం స్వగురుం స్వాంతసంస్థితమ్
సేవే తాదాత్మ్యయోగేన గురుధర్మప్రకాశకమ్. ౧౩
- శ్లో॥ లక్ష్మీ వేంకటరత్నాభ్యాం సంభూత శృంభుతేజసా
లక్ష్మీపురవరే ధీరః కృష్ణాసాగరసంగమ. ౧౪
- శ్లో॥ క్షీరోపాధ్యాయవంశాంబురాశౌ, రాకాసుధాకరః
సుధానందగురుర్దేవే జన్మజన్మాధివారకః. ౧౫
- శ్లో॥ కీరగామాశ్రమే రమ్యే, కేతకీస్తంభగుంభితే,
మత్స్యపుర్యంతికే ధీరః, తపస్తపే సుదారుణమ్. ౧౬
- శ్లో॥ పదం మోక్షాస్పదం యస్య, భయనాశకరః కరః
దృష్టిః పూర్ణసుధావృష్టి, ర్దర్శనం పాపకర్షణమ్. ౧౭
- శ్లో॥ దూరస్థోఽపి హృదిస్థో యః మృతో పృథ్వీత ఏవ యః
యస్య మానం పరో బోధస్తం గురుం ప్రాణతోస్మృహమ్. ౧౮
- శ్లో॥ శిక్షా యస్య భవే రక్షా కోపోఽనుగ్రహ ఏవచ,
కటాక్షో మోక్షఏవాహో, సుధానందం సదా భజే. ౧౯
- శ్లో॥ యస్యానుగ్రహమాత్రేణ పండితేంద్రాయ తే జడః,
సర్వతంత్రస్వతంత్రోయ సస్సివతా త్సర్వశక్తిమాన్. ౨౦

శ్లో॥ జీవయాత్రా సుధాసార స్సారో హ్యనందపూర్వకః
హంసస్యవిజయశ్చైపి కనకాంబావినిర్మితాః. ౨౧

శ్లో॥ ప్రబంధా హైమచషికా యద్బోధామృతపూరితాః
సవవహి సుధానందనాథ స్సద్గురురాత్మవాన్. ౨౨

శ్లో॥ విదుషీ శేముషీయక్తా విద్వత్కవిభి రీడితా
యోగినీ యోగిభి ర్వంద్యా బ్రాహ్మణీ బ్రహ్మచారిణీ. ౨౩

శ్లో॥ భాషాయోషాకృతి ర్భూషా యోషాణాం కనకాంబికా
దుర్గాంబాచరణాలంబా సకలా సకలార్చితా. ౨౪

శ్లో॥ అస్మాభి ర్య శ్శుభ్రో బోధో విస్మృతోయశ్చ సద్గురోః
స యయా రచిత స్తస్యై హేమాంబాయై నమోనమః ౨౫

శ్లో॥ గురువాక్యామృతాసారై ర్దివ్యైర్భవ్యై ర్వినిర్మితా
శర్మదా లహరీ తాపహరిణీ భయవారిణీ. ౨౬

క వి ప ం శా ను కీ ర్త న మ్

శ్లో॥ త్రైలింగ్యబ్రాహ్మణశ్రేష్ఠాః ధీరా దంటూపనామకాః
వైదికా వేదవేత్తారః గౌతమీతీరవాసిनః. ౨౭

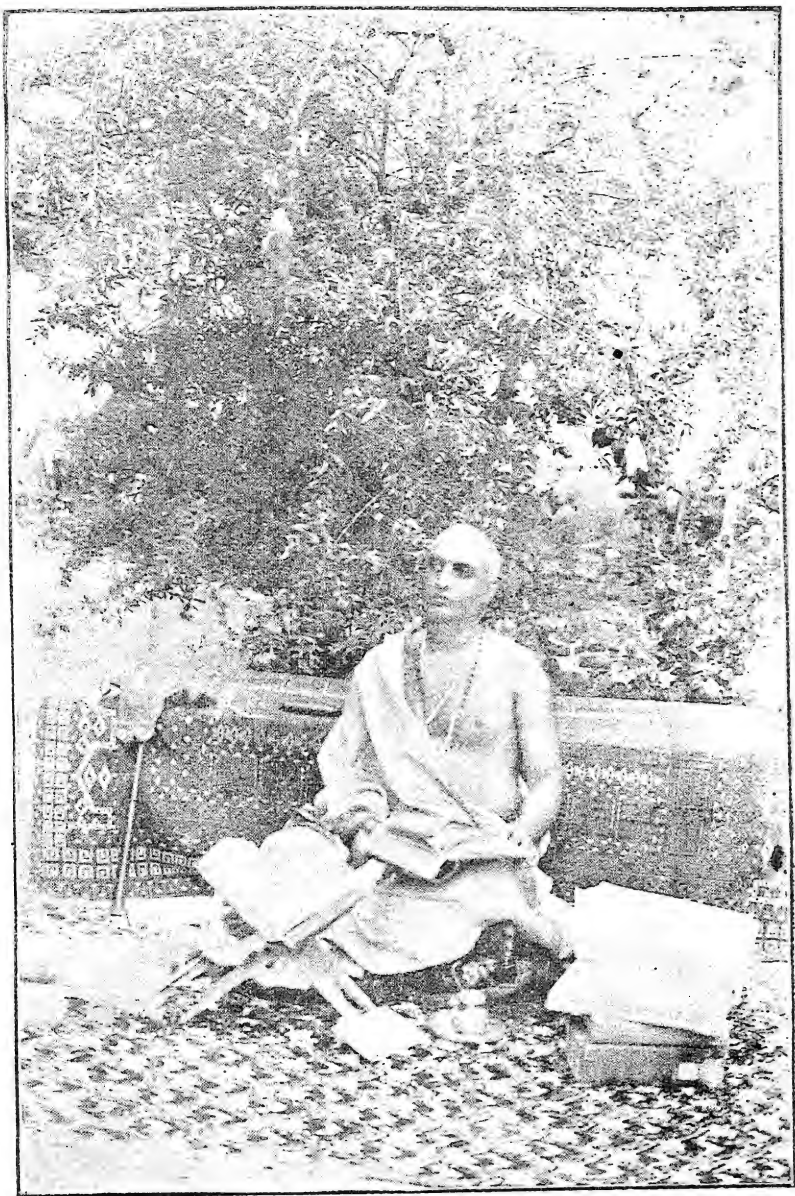
శ్లో॥ కాండిన్యగోత్రసంభూతా స్వధర్మాచారతత్పరాః
సముత్పన్నః కులే తేషాం వేంకటేశపదాంకితః. ౨౮

శ్లో॥ బ్రహ్మభూత స్సుత స్తస్య సుబ్రాహ్మణ్యో మహాతపాః
బ్రాహ్మసంస్థాపకో ధీరః శ్రుతిమాన్ శతవార్షికః. ౨౯

శ్లో॥ సుబ్రాహ్మణ్యసుత శ్రీమాన్ వేంకటప్పసుధీః కవిః
బృహస్పతిసమ స్సామ్యః కావ్యతత్త్వవిశారదః. ౩౦

శ్లో॥ వేంకటప్పసుధీనూన దుర్గాంబానందవర్ధనః
లబ్ధపండితరాజాఖ్య సుబ్రాహ్మణ్యో భిషజ్మణిః. ౩౧

- శ్లో॥ త్రిలింగశ్రీమహావిద్యావీరస్యాధిపతిః కృతీ
అత్యర్చనపరో ధీరః సాధుపూజాపరాయణః. 32
- శ్లో॥ గంగాధరజటాజుటా ద్దాంగతా జాహ్నవీయథా
సుధానందగిరేస్తద్వ త్ప్రియామలహరీ సుగీతా. 33
- శ్లో॥ భగీరథసమ్మానీతా, పురా భాగీరథీ యథా
సుబ్రహ్మణ్యసమ్మానీతా వీయామలహరీ తథా. 34
- శ్లో॥ యత్కరస్పర్శమాత్రేణ ముసలః కిసలాయ తే
తం వందే నాగభూషాఖ్యం, సుధానందం మహాగురుమ్.
- శ్లో॥ నాహం విద్వాన్మహి జడమతి నైవ బద్ధో న ముక్తః,
నాహం నేదం, నహి జనిమృతీ, నైవజీవో న దేవః,
బ్రహ్మైవాహం, గురువరకృపాపాంగదృష్టిప్రసాదా
దేతావాచో హ్యమృతలహరీ సచ్చిదానందభాషా.

స చ్చి దా నం ద నా థు లు

పండితరాజు దంటు సుబ్బావధానిగారు

అధిపతులు - శ్రీ తిరుమల శ్రీనివాస త్రిలింగ మహావిద్యాపీఠము

22 - 6 - 1889 జననమొందిరి

11 - 3 - 1943 క్షీణితమైరి.

శ్రీ భాస్కరాయ నమః

అ మృ త ల హ రీ

శ్లో. శ్రీదేవీ విజయం దద్యా ద్దేహస్య పటుతాం సదా
బుద్ధిం ప్రసన్నాం ధ్యానంచ గురుపాదామ్బుజే స్థిరమ్.

1

వ్యాః:- శ్రీదేవీతి కాది హాది మనురూపిణీ యా శ్రీవిద్యేతి
శ్రీషాడశాక్షరీవిద్యేతి శ్రీశివేతి శ్రీకరేతి శ్రీచక్రరాజనిలయేతి
శ్రీమత్త్రిపురసుందరీతి శ్రీమత్సింహాసనేశ్వరీతి శ్రీరాజరాజేశ్వరీ
పరాభట్టారికేతి క్షీర్తితా సా హి శ్రీః - శ్రీరేతి దేవీ శ్రీదేవీ - దీవ్యతీతి
దేవీ. “దివ్ కీడా విజగీషా వ్యవహార ద్యుతి స్తుతి మోద మద స్వప్న
కాన్తి గతిషు. ” పరమేశ్వరస్య వినోదార్థం నానారూపా విశ్వరూపా
సృష్టి స్థితి సంహార తిరోధాన అనుగ్రహరూపజగల్లీలాయాః కర్త్రీ
చ యా పరేతి పరిగీతా సా - విజయః, విశేషేణ జయః అఽపద్మర్జయః
శ్రీమద్భాగవతే—

శ్లో. “దస్యూ న్పురా షణ్ణవిజిత్య లుమ్పతో
మన్యంత్ర ఏకే స్వజితా దిశో దశ.

వివేకనామక ధనం ప్రసభం హరతః కామకోధాదిరూప షడ్ద
స్యా నజిత్వా దిశోదశ మయా జితా ఇతి యో మన్యతేన మూఢ”
ఇతి ప్రహ్లాదస్వాశయః. విజయ స్సర్వోత్కర్షేణ స్థితిః వాసనాత్రయజయః
అర్థాచ్ఛివసాయుజ్యయ్ దద్యాత్-దేహస్యపటుతామ్ బలమ్ పాటవమ్
ఆరోగ్యమ్ - దేహస్యధర్మసాధకత్వాత్-ప్రసన్నామితి ప్రసన్నాయా
మేవ బుద్ధౌ లక్ష్మసిద్ధి స్సాన్తి - గురుపాదామ్బుజేతి ఆచార్యపాదపద్మే
ధ్యానం చ స్థిరం యథాతథా దద్యాత్. ఉక్తంచ కనకామ్బాకృత జీవ
యాత్రాయామ్—

శ్లో. పరామ్బికాపాదసరోజసేవామ్, నిరంతరం సత్కృతిభిః ప్రహర్షణామ్
కథోతుమత్పూర్వసుకర్మసర్వమ్, గురుత్తమాఙ్గీర్ష్యయరూప మాఖ.

సర్వం పూర్వసుకర్మ గురూత్తమాజ్ఞీద్వయగూపేణ ప్రత్యక్షం భవతీతి ప్రతిపాద్యతే. కాళిదాసేనా పుష్కత్మ- “త్వాం విశ్వమాహు రపరే వయ మామనామ స్సాక్షాదపారకరుణాం గురుమూర్తి మేవ” “నిష్కస్థమాన సుఖబోధ సుఖాస్వరూపే, విద్యోతసేమసని భాగ్యవతాం జనానామ్” ఇతి దేవీగురుమూర్త్యై రై క్యం ప్రదర్శితమ్.

లలితాసహస్రినామానశ్శ్యా మపి ‘గురుమూర్తిః గురుప్రియా గురుమండల రూపిణీతి శ్రీ దేవీ వర్ణితా. తస్మిన్ దివ్యాఘ్రు సిద్ధాఘ్రు మానవౌఘ్రాః ప్రసిద్ధాః. బ్రహ్మాదయో దివ్యాఘ్రాః, సనకవసిష్ఠాదయ సిద్ధాఘ్రాః, వ్యాసాదయ స్వగురుపర్యంతా మానవౌఘ్రాః ఓఘత్రీయ స్వరూపిణీ శ్రీ దేవీతి కీర్తితా. శ్రీవిద్యారూపస్య మవిచ్ఛిన్నకర్ణోపదేశ పరమృరయా ప్రాప్తవ్యమ్. న తు పుస్తకేభ్యః. ఉక్తంచ “కర్ణాత్కర్ణోపదేశేన సంప్రాప్త మవసీతల” ఇతి.

శ్లో. సత్యం సత్త్వం చ సత్తాం చ లభస్తే సదుపాసనాత్

సద్గురోరన్తికే నూనం సచ్చిష్యా సంశితవ్రతాః.

2

వ్యాః—సత్యం సత్త్వం సత్తా చ ఏతత్త్రియ మపి సతో భావార్థబోధకమేవ - సదుపాసనాల్లాభస్తే సతః సద్గురోరుపాసనం. అథవా సత్ చ యోగ్యం చ తత్ ఉపాసనమ్ సదుపాసనమ్, సద్భిః కృత ముపాసనం వా సతా ముపాసనంవా- సతామితి, కర్తృపక్షీ-కర్తృ కర్మణోఃకృతి ఇతిపాణినీయ స్మరణాత్-ఓం తత్సదితి శ్రవణాత్-సదుపాస నైవ తదుపాసనా- తచ్ఛబ్దస్య బ్రహ్మపరత్వాత్-తదుపాసన మిత్యత్ర బ్రహ్మోపాసన మిత్యర్థః-యత్ర యత్ర సచ్ఛబ్దః ప్రియుక్తస్తత్ర తత్ర బ్రహ్మమయత్వమేవేతి దృష్టవ్యమ్. స్వాధేమయత్, న తు వ్రా చుర్వే, నైవ వికారే-సద్గురోరన్తికే సమీపే ‘ఉపకర్ణాన్తికాభ్యర్ణ’ ఇత్యమరః ‘సగురుమేవాభిగచ్ఛే’దితిశ్రవణాత్-సచ్చిష్యా ఇత్యత్ర సతో మహానుభావస్య అధికతనకలార్థ తత్త్వస్య శిష్యా-యద్వా ‘సస్తశ్చ తే శిష్యా’ శ్చేతి సచ్చిష్యాః - కర్మధారయపక్షే సాధనచతుష్టయవిశిష్టా శిష్యాః తత్త్వజ్ఞానవః - ‘తజ్జ్ఞాను రధికారీతి వచనేన బ్రహ్మవిద్యా సమ్పాదనేఽధిక్రతా ఏవ సచ్చిష్యా ఇత్యవగస్తవ్యమ్- సంశితవ్రతాః

దృఢవ్రతాః “అభ్యాసయోగా త్సన్నిధ్యబలా చే” త్యుక్తత్వాత్ శిష్యైర్దృఢాభ్యాసిభి ర్భవితవ్యమ్. అత స్సంశితవ్రతాః.

శ్లో. పరం సత్యం విజానాతి సత్యవాన్ సదుపాసనాత్

అసన్ సత్తమ్ న జానాతి, నారుదో రుద్ర మర్చయేత్.

3

వ్యాః—పరం సత్యం బ్రహ్మత్యర్థః - శ్రీమద్భాగవతే ‘సత్యం పరంధీమహి’ సత్యవానేవ సత్యం జానాతి-పరం నితరాంజానాతి-యద్యా పరాఖ్యం సత్యం బ్రహ్మం జానాతి-అసన్ అసత్పురుషః సత్తమ్ సత్పురుషమ్ సద్గురుమ్ న జానాతి - సన్నేవ సత్తం జానాతి - సత్యోపాసక శ్శిష్య స్సత్యస్వరూపం గురుం జానాతి - ‘ఇదం నేతి’ ‘ఇదం నేతి’ సర్వ మసత్పదార్థజాతం పరిత్యజ్య యో బ్రహ్మభావేన వర్తతే, స బ్రహ్మ జానాతి- అవిదితమన్మథసమాచార శ్శ్రీశుకో నగ్న స్త్రీణావలోకనే న వికృతిం ప్రాప్నోతి, తా అపి తం యువానం దృష్ట్వా వ్రీణాం న ప్రవేదిరే, రాగస్వరూపం విజానతా రాగే శూన్యమాణే రాగనామ విజ్ఞాయతే, సతు రాగమజానతా. కించ నారుదో రుద్ర మర్చయేదితి శూన్యాయతే ఖలు - రుద్రత్వం స్వస్తిన్ న్యాసంకృత్యైవ మహాన్యాసేన ఉపాసనో రుద్రార్చనం కరోతీతి విణ్ణితార్థః. సత్యవానేవ సత్యస్వరూపమాత్మాన మపి వేత్తి-తస్మాత్సత్యవ్రతేన భవితవ్యమ్-సచ్చిష్యేణ సద్గురుననిధౌ సత్యజ్ఞానానందబ్రహ్మలాభాయ.

శ్లో. సత్యం మృత్యురితి ప్రాపం సత్యవాదీ మ్రియేత వై

మృత్యుజ్ఞాయస్తు తే నూనమ్, యే సత్యం సముపాసతే.

4

వ్యాః—సత్యవాదినా కర్తవ్యోఽభిమానపరిత్యాగః - ప్రాణా న్మానో రక్ష్యతే జస్తుభిః - అతఏవ లోకేఽభిమానరత్నార్థం ప్రాణపరి త్యాగోఽపి క్రియతే. యే సత్యవచనశీలాస్తే ధీరాః. ‘యాని కాని చ పాపాని జన్మాన్తరకృతానిచ తాని తాని ప్రణశ్యంతి ప్రదక్షిణపదే పద’ ఇతి ‘పాపోఽహం పాపకర్తాహ’ మితి యద్వదతి పూజాస్తే తత్పరి హత్యా, న తు పశ్చాత్తాపేన - దేహాభిమానేన జీవా వస్త్రాణి ధార యంతి - అభిమానశూన్యా మహానుభావా అవధూతాదయో దిగం

బరాస్సస్తస్సశ్చరన్తి - ద్వన్ద్వరూపజగతో భీతాస్సన్తో దేహిన సత్వ
మాచ్ఛాదయన్తో వాగ్వర్తనాభ్యాం యాపయన్తి కాలమ్-ధీరస్త్వాత్మని
సునిష్ఠితో యన్మనసా చిన్తయతి తదేవ వాచా వదతి, వాచా యద్వ
దతి తదేవ కర్మణా కరోతి - 'సర్వం ఖల్విదంబ్రహ్మేతి జ్ఞాననేత్రేణా
శేషదృశ్యవిలయం కృత్వా సత్యదీక్షాం పరిపాలయతి.

యస్తాత్మశ్శాస్త్రాగ్రాద్యభీభూతా భీతాస్సన్తో నియన్తే క్షిశ్నంతి
తత్సత్వం, ధీరా నిత్యవ్రతం కుర్వన్తి. సత్యం మృత్యుమితి ప్రయోగః
“అన్నం మృత్యుంతము జీవాతు మాహురితివత్” జ్ఞేయః-అతవ సత్య
వాదినో నూనం మృత్యుజ్ఞాయా ఇతి యత్స్రొక్తం శ్లోకే తత్సమీచీనమ్
- మృత్యుజ్ఞయశ్శివః లోకానాం లయకర్తా కాలకాలః సత్యవాదీ
సాక్షాచ్ఛివవ.

శ్లో. సత్యవాదీ హరిశ్చంద్రః కోఽన్వస్త్యన్యో మహీతలే

యోఽత్యజ తద్రద్రతార్థం వై, కులం రాజ్యం సతీం సుతమ్.

వ్యాః—స్పష్టమ్.

శ్లో. నీచేతు నహి వక్తవ్యం సత్యం సత్యం కదాచన

సద్గురోస్సన్నిధౌ సత్యం సత్యం బ్రూయా త్పదా బుధః.

వ్యాః—కారణజ్ఞాహరిశ్చంద్ర స్సర్వకాల సర్వావస్థాసు సత్య
వ్రతం ధృత్వా స్వగురోర్వసిష్ఠస్యాశయమనుకోఽపి పాలయామాస-ఏవ
మాచరణం సర్వేషాం ససాధ్యమ్ నాపియక్తమ్. 'వ్రజన్తి తే మూఢ
ధియః పరాభవమ్, భవన్తి మాయావిషు యేన మాయిన' ఇతి భారవి
మహాకవిః. శ్రీకృష్ణగుర్వర్చితచోభిః పాణ్డవై సానిధోరపి విరాట
రాజస్య నికటే సత్యంనోక్తమ్. తస్యాల్ప వీర్యత్వా త్సత్యభరణేక్షుమః
పాణ్డవానాం సేవాం న సహేత. కార్యభక్తో మర్మచ్ఛేదోఽపి భవేత్ -
శాత్యం సదా దుర్జన ఇతి భర్తృహరిః, పశ్చాత్తప్తేన చిత్తేన భక్తః
ప్రాయశ్చిత్తార్థం గురుసన్నిధౌ సత్యం బ్రూయాత్ - శ్రీగురుహృక్త
ప్రాయశ్చిత్త మాచరణ పరిశుద్ధోభవతి - నీచేషు సత్యం నవక్తవ్యమితి
వేమనయోగినాపుక్తమ్ - మర్మచ్ఛేదభయాత్. అస్మిన్సృష్టే ఉత్తరత్ర
శ్లో|| “విప్రబం చ యదన్యేషు విషం ప్రాహు ర్మనీషిణా” ఇత్యస్మిన్

శ్లోకే స్పష్టికృతో భవిష్యత్వేష ఏవార్థః- ఏకంపదం సత్యం నూన్యత
వచనమ్ ద్వితీయం పదం సత్యం నూనార్థకం.

శ్లో. ఏకశయాపి చార్థాజ్ఞీ పత్యే సత్యం న భాషతే

తస్యాం సోఽవ్యన్యతం బ్రూతే సత్యం కుత్ర భవే భవేత్.

7

వ్యాః—విస్రభాసతీ దేహాభిమానమపి పరిత్యజ్య నిర్లజ్జా ఏకాస్తే
కీడతి నారీ పురుషేణసార్థ మేకశయాయామేవ, కఞ్చుకగ్రన్థి మోక్ష
ణం కుర్వత్యపి హృదయగ్రన్థిమోక్షణం స కరో త్యేవ-ప్రాయేణ మర్మ
భ్రాత్రో మాత్రే పిత్రేవా వదతి- సతు భర్త్రే- నూనం మూఢాః
ఖలు సర్వాన్ విశ్వసంతి - విచార్యమాణే న కోఽపి లోకే సత్యమస్మ
భ్యం బ్రూతే- తస్య సంవృతమస్త్రీ న్యేతి న కేవలం రాజ్ఞామేవ గురూ
ణామపి సత్యగోపనస్య విహితత్వాత్ - న వయమపి యోగ్యస్థానం
వక్తుం పశ్యామ స్ఫీగురుమస్త్రేణ- అథునా పారమార్థిక శాస్త్రాణ్యపి
భృతకాధ్యాపకేభ్యః పఠంతి - తస్మాచ్ఛ్రేష్ఠ్యాపాధ్యాయికాయామపి
సత్యదీక్షా విరళాభూదితి యత్తత్సత్యమేవ.

శ్లో. గృహే గ్రామే ప్రభుస్థానే వేశే సత్యాన్యతే హ్యరౌ

వక్తవ్యంతు యథాయోగ్యం కథం సత్యం వదే ద్యుభః.

8

శ్లో. ఏకంతు విశ్రమస్థానం సద్గురు స్సత్యవాదినః

విస్రబ్ధం చ యదన్యేషు విషం ప్రాహు ర్మనీషిణః.

9

శ్లో. ఏకాస్తే చ యథాస్నాతి తీర్థే మజ్జ స్మహుర్ముహుః

సత్యవాచా తథా స్నాతో భవే త్సద్గురుసన్నిధౌ.

10

వ్యాః—ఏకాస్తే రహసి తీర్థే నద్యా మస్త్రాప్రవిష్టః బాహ్య
లోకదృష్టిం పరిహృత్య శరీరగతం మలం ప్రక్షాళ్య శుద్ధోభవతి-
వస్త్రం శిథిలం కృత్వా సర్వాన్ మర్మప్రదేశాన్ మలాయశనానిచ
శోధయతి- తీరేవిహరంత స్స్వలంకృతా స్సువేశాః కవచోత్తరీయోష్ణీష
భూషితా అపి దోషయుతా ఏవ- తేషాం మలం వస్త్రభూషాన్తరితం
భవతి - యో బాహ్యవరణాన్యపాన్య తీర్థేషు గచ్ఛాదిసదీషు. మజ్జన్

మజ్జన్ సాత్తిసవిమలో భాత్యల్పచ్చదోఽపి స్తోకమాచ్ఛాదితోఽపి తీర్థ
శబ్దోనానార్థకః “నిపానాగమయోస్తీర్థంఋషిజప్తజలే గురా” విత్యమరః.
“తీర్థశ్చాస్త్రాధ్వరక్షేత్రోపాయోపాధ్యాయమన్త్రిషు, అవతారర్షిజప్తాం
భస్మీరజస్వి” తి విశ్వః. గురవ స్తీర్థాని గురుతీర్థయోరై క్యం- భవభూతి
మహాకవినా-

“విరోధో విశాస్త్రః ప్రసరతి రసో నిర్వృతిఘనః
తదాద్ధత్యం క్వాపి ప్రజతి వినయః ప్రహ్వయతి మామ్
ఝుషిత్యస్మిన్ దృష్టే కిమపిపరవానస్మి యది వా
మహా ర్హస్తిర్థానా మివ హి మహతాం కోఽవ్యతిశయః.”

అనయైవదిశా ప్రహ్వీభూతా నమ్యాః బేద్ధత్యం గర్వం త్యక్త
వ స్తః జిజ్ఞాసవః పాపభీతాః పశ్చాత్తప్తాస్తీర్థే గురౌ లీనాః యథా
నద్యాం, మనోగ్రన్థిం కపటరూపం శిథిలంకృత్వా, అపాస్యమర్మాణి, మనో
గతమాలిన్యం చ ప్రకటయ స్తః తత్త్వార్థసమర్పణేన సత్యకథనేన చ
సర్వం ప్రక్షాళ్య నిర్మలాభూత్వా చకానతే- లోకేతావద్విశ్రామస్థాన
మలభమానః ప్రాయశ్చిత్తంకామయమాన సాన్నితుకామోఽపి తీర్థ
రాజ మలభమానో మానసికశారీరకమలపరిపూరః కపటేన పటేన
తస్యపిధానం కృత్వా కాలం యాపయతి. “యేత్యేకాస్తే గురు
సన్నిధౌ న పరాజితాస్తే లోకే సర్వత్ర పరాజితాః, యే తు గురుషు
వినతాః ‘అహం సకింఛ్యద్వేద్మి తదనుగృహ్ణీరక మా ముపదేశేనేతి
వారం వారం సమృద్ధ్య గురూక్ ప్రసాదయిష్యన్తి తే లోకే సర్వత్ర
విజయం ప్రాప్స్యన్తి - ‘బ్రహ్మైవసక బ్రహ్మవ్యేతి’ ఏవ మిశ్వర
తాదాత్మ్యమ్ యే కాక్షన్తి స్వయమిశ్వరలక్షణలక్షితై ర్భవితవ్యమ్.
నోచేత్ సామానాధికరణ్యం సఘటేత్. సర్వం హస్తిపదే మగ్నమితి
దిశా సర్వేధర్మా సుత్యే లీనా భవన్తి.

శ్లో. సత్యదీక్షం వినా కశ్చి న్నాస్తి ధర్మో మహితరే

సత్యవాన్ లభతే సర్వం సద్గురో శ్చరణాన్తికే.

వ్యాః— సత్యవాన్ లభతే సర్వమితి ప్రరోచనార్థం నోక్తం.
నాపి స్తుత్యర్థం సత్యకథన మేతత్ - సత్యస్య త్రైకాలికాబాధ్యత్యేన

మడ్చావవికారరహితత్వేన బ్రహ్మరూపత్వాచ్చ సర్వమిత్యనేన బ్రహ్మ పరిపాద్యతే- కుత ఇతి చేత్ “సర్వంఖల్విదం బ్రహ్మైతిశ్చివణాత్ - తద్బ్రహ్మలాభ స్సద్గురో శ్చరణాన్తికే-శ్రీగురురేవ బ్రహ్మతాదాత్మ్య ప్రదానే సమర్థః ఉ క్తంచ-

శ్లో. “అలం వికల్పైరహమేవ కేవలం, మయిస్థితం విశ్వమిదం చరాచరమ్।
ఇదం రహస్యం మమ యేన దర్శితం, స వందసీయో గురు రేవకేవలమ్.”

బ్రహ్మసాక్షాత్కారదక్షే శ్రీగురా పుపదిశతి సతి అశనవసన లాభాయ దశదిశాప్రధావనం కిమర్థం క్రియతే జన్మభిః - తద్యథా వయం భవంత మస్మాకం రాజానం కరిష్యామోఽద్య పట్టాభిషిక్తో భవిష్యసి ఇత్యుక్తః కశ్చిత్ప్రతిపదతిస్త-జ్జర్ణ వస్తోఽహం శతచ్ఛద్రయతం మమోత్తరీయం తద్దీయతాం మే సూచీసూత్రంచేతి - ఏవం ఖలు బ్రాహ్మణానాం ఉదరపూరణోద్యమః, భర్తృహరియోగీశ్వరజింశిమ శ్శోతవ్య శ్శ్రోతృవద్భిః.

‘బ్రహ్మాందాది మరుద్గణాం స్త్రాణకణాన్యత్రస్థితో మన్యతే
యత్స్వాదా ద్విరసాభ వన్తి విభవాస్తైలోక్యరాజ్యాదయః
భోగఃకోఽపి స ఏక ఏవ పరమో నిత్యోదితో జృమ్భతే
భోస్సాధో క్షణభజ్గురే తదితరే భోగే రతిం మాకృధాః’.

శ్లో. అనుక్తం కురుతే నూనం గురోరాశయ ముత్తమః
ఉక్తం తు మధ్యమోఽన్యస్తు తత్కరో త్యన్యథా స్వయమ్, 12

శ్లో. యథోక్తకారిణే బూరియా న్నన్యన్మైత్రచ కదాచన
యో వాఙ్మ త్యన్యథా కర్తుం తం హి ధీరః పరిత్యజేత్. 13

శ్లో. విద్యాకామస్తు విద్యార్థీ తదర్థం సేవతే గురుమ్
తత్పూర్వై తదలాభేవా తం త్యక్త్వాన్యంహి విస్తతే. 14

వ్యాః—భక్తేభ్య శ్శిష్యేభ్యోప్యవరా విద్యార్థినః- తథాపి తే విద్యాకామూః ‘నాభ్యస్తాప్రతివాదిబృందదమనీ విద్యావి నీతోచితా, ఇతి భర్తృహరిః, పురా పరమార్థశూన్యా అపి కేచన విద్యాభిలాషిణః వస

స్తిస్మ-అధునాపి బీజభూతా విద్యాను కలాను చ తత్రతత్ర విద్య-నే, స్వస్వ
విద్యాను శంకారహితా స్సభాయాం పృథివాదిబృహదమనే దత్తా
విద్యాను శిక్షమాణా అపి పాచుర్యేణాధునా విద్యార్థినో నూనం
వితార్థిన ఏవ; తదర్థం విద్యావ్యాసజం కుర్వన్తి. పాచీనా దారిద్ర్య
దోషేణ పీడితా అపి, కలాను పరిపూర్ణతామేవ సిద్ధిం మన్యమానాః
'స్వధర్మే నిధనం శ్రేయ' ఇతి భగవత్ప్రతిపాదిత పరమధర్మ మపాల
యన్, కలిప్రాదుర్భావే సర్వే విద్యార్థినో విత్తార్థినః, స కేవలం వ్యావ
హారికభాషాస్వేన, గీర్వాణభాషాపి విత్తహేత్వో రభ్యస్యతే.

శ్లో॥ ఏవం గురూణాం బహూన్ పాప్ర్య యం కం వా ప్యభజన్ హృది
విచరన్ పణ్డితమ్మన్య స్తత్త్వం నో వేత్తి తత్త్వతః. 15

వ్యాః—ఏకస్మా దేవ సకలవిద్యాలాభః కర్తవ్యః ఇతిసిద్ధం-ఏతేన
“ధ్యాయం ధ్యాయం పరంబ్రహ్మ స్మారం స్మారం గురోర్గిరః”
సిద్ధాంతకాముదీవ్యాఖ్యానం కుర్మః ప్రాథమనోరమామ్,

ఇతి భట్టోజీదీక్షితశ్లోకే స్మారం స్మారం గురోర్గిర ఇత్యత్ర
గురురిత్యేకవచనసారస్యం వ్యాఖ్యాతం-కింతు సహ్యేకత్ర సంపూర్ణగురు
భక్తి రన్యానుగ్రహస్య విరోధినీ. శ్రీకృష్ణాస్తేవాసినః వార్ధస్యమహా
శ్వరా త్పాశుపతాస్త్రలాభశ్రవణాత్ - యథా పతివ్రతా సర్వైః
పూజ్యతే తథాగురుభక్తోఽపి సర్వై రనుగృహ్యతే.

శ్లో. విద్యాం వాఞ్మతి నో శిష్యో యం యం బ్రూతే స్వయం గురుః
తం బోధం శిరసా ధత్తే సాపేక్షో హి తథాపి సః. 16

శో. నిరపేక్ష స్సదాభక్తః పరాం సేవా మహైతుకిమ్
గురోస్తు కురుతే నిత్యం విది సిద్ధ్యై వృణోతి తమ్ 17

వ్యాః—నిరపేక్షస్సదాభక్తః కథమ్ ‘భవో వా మోక్షో వా
భవతు భవతీమేవ భజతామ్’- ఇతిశాక్తైః ‘నాస్థాభర్మే న పనునిచయ’
ఇతి వైష్ణవైః “అస్తు మాస్తు సుఖం జ్ఞానం మహత్త్వం విమలం
యశః । తవ సేవా పరా భూషా నాగభూష మమాస్వహమ్’ ఇతి
శైవైః- నైరపేక్ష్యం పృథిజ్ఞాతమ్ భక్తివిషయే ఫలాభిసంస్థ రహిత పార

వశ్యమ్ పారమార్థికత్వేన వర్ణితమ్. నీమంతిసీనాం ధురి కీర్తనీయా దమ
యస్తీ సతీ నలం వవే-ద్యూతవ్యసనిన మపి రాజ్యావేత మపి వనచారిణ
మపి విశ్వానహీన మపి విరూపమపి తమేవ వరయామాన-నైరవేక్ష్యస్య
పరం పారం ప్రాప్తం దమయన్త్యా- అనయైవదిశా గురుభక్తే ప్రిశ్వర
భక్తేష్యపి నిరవేక్షైవ సిద్ధిరుత్తమా ఇతి ఖలు దృశ్య తే సర్వత్ర.

శ్లో. నితోపలా యథా నీరే శరధా సరితో యథా

లీయతేహి గురౌ భక్తో యథా నారీ మనోహరే.

18

శ్లో. న కాంక్షతి చ న ద్వేష్టి యత్కించీదపి భక్తిమాన్

గురో భిత్తానుసారేణ సర్వావస్థాను మోదతే.

19

శ్లో. గురుసేవీ గురుధ్యాయా గురుమన్త్రజపే రతః

గురోరన్యం న జానాతి గుర్వాత్మా గురుదీక్షితః.

20

వ్యా:—గురుసేవీత్వత్ర 'సగురుమేవాభిగచ్ఛే' దితిశ్రవణాత్
ద్విజ్ఞానార్థం గురుసేవాయాః ఆవశ్యకత్వం నిర్ణీతమ్ గురుభజనకుశలస్య
సర్వాతిశాయిత్వం ప్రదర్శితమ్ - శ్రీమద్భాగవతే కుచేలోపాఖ్యానే
భగవద్వచనమ్ 'నాహమిజ్ఞా ప్రజాతీభ్యాం తపసోపశమేన వా తుష్ట్యే
యం సర్వభూతాత్మా గురుశుశ్రూషయా యథా'॥ గురుధ్యాయా
"వీతరాగవిషయం వాచిత్త" మితి పాతంజలయోగ సూత్రమ్ - వీత
రాగస్య కస్యచన మహానుభావస్య సద్గురోభిత్తభావసేన గురుతాదా
త్వం- అర్థాత్ "విమష ఆత్మత్వా"దితి న్యాయేన బ్రహ్మతాదాత్వం
ప్రాప్నోతి - గుర్వాత్మా స్వయం శరీరం గురురేవ ఆత్మా బ్రహ్మ
యస్య సః గుర్వాత్మా - 'ఆత్మాయతో ధృతి ర్బుద్ధి స్వభావో బ్రహ్మ
వర్షచ' ఇత్యమరః గురుబ్రహ్మణో రభేదాత్. శ్రీమద్భాగవతే 'సవై
సత్కర్మణాం సాక్షాద్విజాతే రిహసమ్భవః| ఆద్యోజ్ఞయత్రాశ్రమిణాం
యథాఽహం జ్ఞానదో గురుః'॥ అత్రీవ్యాఖ్యా - ఇహసంసారే యత్ర
సమ్భవః జన్మమాత్రం స పితా తావదాద్యః ప్రథమో గురుః పూజ్యః
కర్మవిద్యాప్రదం గురు మాహ - ద్విజాతే స్మతః పుంస సత్కర్మణాం
యత్రీసమ్భవః ఉపనీయ వేదాభ్యాపక ఇత్యర్థః సద్వీతీయో గురుః

యథాహ మిశ్వర స్తథా ప్రథమాదపి పూజ్యిత్యర్థః బ్రహ్మవిద్యాప్రదం
గురుమాహ - ఆశ్రమిణాం సర్వేషామపి జ్ఞానదో య స్సతు సాక్షా
దహమేవేతి శ్రీధరాచార్యాః. గురుదీక్షితః. గురుణా అస్యదీక్షా
సంజాతా గురుదీక్షితః - శ్రీమచ్ఛంకరభగవత్పాదప్రోక్త జీవన్ముక్తానంద
లహర్యాం 'ముని ర్న వ్యామోహం భజతి గురుదీక్షాక్షతతమా' ఇతి
వ్రేటిపాదితం, గురుదీక్షైవ వ్యామోహపరిశ్రమసి.

శ్లో. లేఖివ గురో ర్హస్తే భక్త స్తిష్ఠతి సర్వదా
తస్య చందానురోధేన తేనైవ ప్రవిచాల్యతే.

21

వ్యాః—యథా న్యాయాధికారిణో హ స్తే వ ర్తమానా లేఖి
నీ ఆరోపితదోషస్య వధాయ వా మోక్షాయ వా నిశ్చంకం లిఖతి,
తథా గురో ర్హస్తే శిష్యస్తిష్ఠ త్యసంశ్లేష్టాంగ మివ. భక్తస్యేచ్ఛా ద్వేషా
నవిద్యేతే - గురుణాయథానియు క్తస్తథాకరోతి, సదాగురు ప్రోక్తమను
స్మరన్ తచ్ఛరణానికే తిష్ఠతి - భక్తశ్శూన్యస్థానే వృత్తిరహితః, యథా
సిద్ధః. యదా ప్రచోదనా గుర్వాజ్ఞారూపా శ్శూన్యతే తదా నిర్దిష్టం
కరోతి - తద స్తే విరమతి పునఃభ్యాయన్నాస్తే. ఏవంగుణవిశిష్టః గురు
తాదాత్మ్యాద్గురురేవ. 'ఆచార్యః పూర్వరూప మస్తేవాస్య త్తరూప'
మితీశ్రవణాత్ - సాధవో గురవోభక్తా శిష్యాః స్వేషు లయంకృత్యా
గుర్వైక్య మథ్వాద్భూతైక్యం ప్రదాస్యన్తి. ఉక్తంచ శ్రీమద్భాగవతే.
“సవ్యామ్నయాని తీర్థాని న దేవా మృచ్ఛిలామయాః | తే పున
స్త్వరుకాలేన దర్శనాదేవ సాధవః” యద్వా “కస్యచిత్ క్వచిదేవ తారా
మైత్రీ” త్యుక్తత్వాత్ దర్శన వేళావిశేషేణ సద్గురుకటాక్షాః పున ని
భక్తమ్.

శ్లో. యోవై దేవ సమ స్వస్య యస్య దేవో భవే త్స్వయమ్

తావర్హతస్తు సాన్నిధ్యం బలకాన్తి విధాన్యతః.

22

వ్యాః—స్వస్యదేవసమః గురుః, 'యథాదేవే తథాగురా'వితి
శ్రీవణాత్. స్వయం స్వశిష్యస్య దేవః. తౌ గురుశిష్యౌ సన్నిధాన

మర్తతః గురుసన్నిధౌ వసన్ భక్తో బల మాప్నోతి. శిష్యసాన్నిధ్యా త్సద్గురు శ్చాంతిం లభతే.

శ్లో. ఐక్యాత్మ మిథున స్తేవకం తస్మానస్తస్య మాతుకా
జనతా స్వేతరా గేహే స్వీయా త్వానందదాయికా.

23

వ్యాః—మిథునం ద్వంద్వమ పైక్యాదేకమేవ. స్వస్మా దితరా జనతా జననమూహః, గేహే స్వేతరాజనతా తయారానందస్య ఘాతుకా. స్వీయజననమూహో గేహే దంపత్యోరానందాయైవ కల్పతే.

శ్లో. శిష్యైస్సాకం గురు స్తేవకో నృప స్తేవకో థతైస్సహ
ధీమద్భి ర్భక్తిమద్భిశ్చ ద్వావేతా విహనందతః.

24

వ్యాః—ధీమద్భి ర్భక్తిమద్భి శిష్యైర్భుతైః పరివృతః గురు ర్నృపో వా నస్తతి. ధీ రహిత భక్తిః భక్తిరహిత ధీః శిష్యే భటే వా నిష్ఫలాభవతి.

శ్లో. గణైస్సాకం శివ స్తేవకః పుత్రైస్సాకం పితా తథా
బహుత్వే పైక్యసంసిద్ధి సాధైక్యాదేవ సర్వతః.

25

వ్యాః—బహుత్వే పైక్యసంసిద్ధిః నను ఏకస్యభావః ఐక్యమ్. తర్హి బహుత్వే పైక్యసంసిద్ధిః కథం స్యాదితిచే నైవమ్. సాధైక్యాదృష్టహుత్వేపైక్యసంసిద్ధిః-తద్యథా-అన్యోన్య సాహాయ్యేన మహా న్యాసంకుర్వంతి-ఏకః పుష్పప్రజో గ్రథయతి అన్య శ్చందనం సజ్జికరోతి అపర స్వామిన స్సాన్నిధ్యం జలమాహరతి షోడశోపచారపరాః పృథ క్కృత్యాని కుర్వన్తోఽపి సర్వేషాం సాధ్యం సాధయితుం యోగ్యం సాధ్య మేకమేవ శివార్చనమ్. సర్వతాకిక పారమార్థిక కృత్యేషు యత్ర యత్ర బహూనాం సాధ్యమేక మేవ భవతి తత్త్రైక్యం ద్రష్టవ్యమ్.

శ్లో. ఐక్యం మిత్రేనానుభూతం యేన తేనానుభూయతే
కథం విశ్వస్పదై క్యం భో సర్వం వాచాం హి మజ్జనమ్.

26

వ్యా:—యేన మిత్రే ఆప్తే గురౌ ఐక్యం నానుభూతం తేన చతుర్దశభువనాత్మకం విశ్వం సృజతీతి విశ్వసృజ్ తేన విశ్వసృజానహ, కథ మైక్య మనుభూయ తే యస్య సంతోషోఽస్మాకం సంతోషహేతుః చింతా యస్య సంతాపకరీ న ఏవ నో మిత్రమ్.

ఆర్తారే ముదితే హృష్టా ప్రోషితే మలినాకృశా
మృతే మ్రియేత యా నారీ సా స్త్రీ జ్ఞేయా పతివ్రతా
ఏకస్య భర్తుః ఓదన పాకకరణేనమర్థా సా కథం నహస్ర బ్రాహ్మణ
సమారాధనాయ ప్రయతేత?

శ్లో. ఐక్యానుభూతా వభయం తదభావే మహద్భయమ్

భయభేదౌ యత్ర నస్త స్తద్గురోః పరమం పదమ్.

27

వ్యా:—ద్వితీయా ద్వై భయం భవతీతి శ్రూయతే - స్వస్మాత్సద్గురు రద్వితీయోఽభిన్నశ్చ తస్మాద్గురునన్నిధౌ భయభేదౌ నస్తః అద్వైతసిద్ధేః ఫల మభయమ్, తదభయం గురుణా సహానుభూయ తే ప్రభవతః.

శ్లో. ఐక్యం సత్యం చ సిద్ధి ద్వే లభ్యేతే గురునన్నిధౌ

యే పఠంతి గురుం త్యక్త్వా వదంతి బ్రహ్మ తే వృథా.

28

వ్యా:—సత్యవ్రతానుష్ఠానస్థానం గురుపద మేవేతి సవిస్తరం ప్రవ
జ్ఞితమ్ పూర్వమేవ. ఐక్యానుభూతిరపి గురుచరణ ఏవ సాధ్యా భవతి. శ్రీశృష్టార్జునయో రైక్యం వర్ణితం శ్రీమద్భాగవతే. 'శయ్యాసనాటన వికత్తనభోజనేష్వైక్యాద్వయస్యేతి. అత్ర శ్రీధరాచార్యాః శయ్యాదిషు (ఐక్యాత్) అవ్యతిరేకార్థహేతోః. ఐక్యం మానసవ్యాపారాభేదః. యే తు గురుం త్యక్త్వా స్వబుద్ధ్యా వ్యాఖ్యానశతసాహాయ్యేనవా పఠంతి పృవచనం కుర్వంతి తే వృథా బ్రహ్మబ్రహ్మేతి వదంతి.

శ్లో. గుర్వైక్యం యో న జానాతి బ్రహ్మైక్యంతు నవేత్తి సః

తస్మా త్సర్వప్రియత్వేన గురౌ తీయేత బుద్ధిమాన్.

29

వ్యా:—యః గురుణా ఐక్యం న జానాతి స బ్రహ్మైక్యం న జానాతి,

గురుభజనా న్నాస్తి పరో ధర్మః, బ్రహ్మవిద్యాప్రాప్త్యై, ఆధునికా స్త
ద్రహస్యం నజానన్తి. 'సర్వం ఖల్విదం బ్రహ్మ' తథాపి వాసనా
త్రయసిహితోజీవోనప్రకాశతే. కేవలశాస్త్రాభ్యాసేన వాపదూఱోభవతి
అభ్యాసయోగా ద్గురునన్నిధావేవ సాధక స్సిద్ధి మాప్నోతి, సర్వేషా
మాపరణానా మహంకారావరణం బలిష్ఠమ్. తత్ప్రేక్షయిత్వా యే పఠన్తి
తే న జానన్తి. అహంకారావిప్లవస్య పూ రుష సోపవాసాదికం
సర్వం జీవత్వస్య వినాశనే, బ్రహ్మైక్యప్రదానేచ నిష్ఫలం భవతి.
న పల్లీకతాడనా ద్భుజిక్ష్ణో మ్రియతే. అధ్యాత్మరామాయణేఽపి.
'మద్భక్తివిముఖానాంహి శాస్త్రగర్భేషు ముహ్యతామ్, న జ్ఞానం నచ
మోక్ష సాస్య త్రేపాం జన్మశతైరపి'

యథా జరాయుబద్ధశిశుం వైద్య ఉపాయశతేన మాతృగర్భ
కుమారా ద్భూషిః ప్రాప్తయతి యథావా సుఖప్రసవాభావే శస్త్రవిసి
యోగేన మూఢగర్భచ్ఛేదనం కృత్వా శిశు ర్భూహిర్నిష్కాస్యతే తథా
సద్గురు రుపాయశతేన అహంకారావరణం భిత్వా శస్త్రేణేవ, జీవస్య
బ్రహ్మైక్యానుభూతిం ప్రదాస్యతి.

'విరళాస్తాదృశ ఆచార్యా విరళతరా అస్తేవాసినః' సర్వప్రయ
త్నేన యో గురౌ లీయతే న ఏవ ముచ్యతే. బ్రహ్మవిద్యాభ్యాస
కానామ్ సిద్ధానామపి వైరశ్యమేవ వర్ణితం. అత్ర లక్ష్యేషు జ్ఞానవాన్
కోఽపి 'యతతామపి సిద్ధానాం, కశ్చిన్నాం వేత్తి తత్త్వత'
ఇత్యనుసంధేయమ్. సర్వప్రయత్నేన గురౌ లీయేతేత్యత్ర విఘ్న
బాహుళ్యం ప్రదర్శితమ్. గురుణా పునః పునః ప్రబోధితోఽపి సాధక
స్థులతి. యథాపస్కారావిప్లవ స్తీక్షణస్యేన అంజనేనవా ప్రకృతిం
బలాత్పాపితః, సకృదేవ సుమధునితి పునరోక్తిహావిప్లవో భవతి; తథాహం
కారావిప్లవః పురుష స్థులతి. తస్మాత్సిద్ధిపర్యంత ముపదిష్టం సస్తత
సాన్నిధ్యం సద్గురౌరస్తేవాసినే దృఢప్రయత్నబలేనైవ గురూపదిష్ట
లక్ష్యేస్థిరా భవతి బుద్ధిః. ఉక్తంచ మహాభార తేఽనుగీతాపర్వప్రారంభే.

'యత్తద్భగవతా ప్రోక్తం పురా కేశవ సామృదాత్
తత్సర్వం పురుషవ్యాఘ్రే నష్టం మే భ్రష్టచేతసః'

ఇత్యర్జునోక్తో భగవాన్స్తవేవం పరుషభాషణైస్త్రిరశ్చకార (నినింద)
 'నూన మశ్రద్దధానోఽసి దుర్మేధా హ్యసి పాణ్డవ
 నచ శక్యం పునర్వక్తు మశేషేణ ధనంజయ'

యదిపునఃపున ర్భోధయితుం భగవతోఽవ్యసాధ్యం కి ముతా
 న్యేషాం యది సవ్యసాచినా విస్మృతః కథమన్య స్సమర్థో భవతి సకృదుప
 దేశేన విజ్ఞాతుమ్?

అతవప భగవతా శంక గేణ ప్రశోఽత్తరరత్నమాలాయాం
 'కో గురు రధిగత తత్త్య శిష్యహితాయోద్యత స్సతత' మిత్యవ
 దిప్తమ్, అన్యథా సకృదుపదిప్తాః వ్యవహార బహుళా అశ్రద్దధానాః
 బోధం న ధారయేయుః సతతం శిష్యహితాయ యస్తూద్యత స్సవప
 నద్గురు రితి యత్ప్రతిపాదిత మాచారైః స్తస్యార్థోఽవగంతవ్య
 స్సద్భిః సిద్ధి మిచ్ఛద్భిః

క్లో. మాతృణం తత్త్వబోధేన పితృణ ముపసేవయా

గురుభి స్తుల్యయోగేన ఋణా త్రేషాం విముచ్యతే.

30

వ్యాః— పితా జ్ఞానీ 'పుత్ర'ముఖం దృష్ట్వా భవేత్పశ్చాద్ధి
 తాపసః' ఇత్యుక్తత్వాత్ వనంగతశ్చేన్నాతుర్జ్ఞానదాతా సుతవప. యద్వా
 సన్న్యాసాశ్రమస్వీకారే మాతృరాజ్ఞా ఆవశ్యకీ భవతి. శత్రుజ్ఞాన పరి
 పూర్ణాహి స్వేచ్ఛయానుజ్ఞాండదాతి. నోచే న్మమకారావిష్టానతి సుతస్య
 సన్న్యాసశ్రవణమాత్రేణ విలపతి. యావత్ జ్ఞాన మవశ్యంభవతి తురీ
 యాశ్రమస్వీకారాజ్ఞాం దాతుం తావద్జ్ఞానం మాత్రే పుత్రేణ దేయ
 మిత్యవగస్తవ్యమ్. కుతఃసన్న్యస్య శ్రవణం కుర్యాత్: సన్యస్యేత్యత్ర 'సర్వా
 త్మనా గురుపరతంత్రో భూత్వా' ఇత్యవ్యవగస్తవ్యమ్ సంప్రదాయ
 ప్రాబల్యాత్ వసిష్ఠ జనకాగస్త్యాదీనాం గృహస్థాశ్రమ ఏవాధికార
 శ్రవణాత్ అర్థాత్ స్వయంజ్ఞానీ భూత్వా మాత్రే జ్ఞాన ముపదిశ్య
 తస్యాం ఋణా ద్విముక్తో భవతి పుత్రః

ఉపసేవయా ఆజ్ఞాకరణేన పితృణవిమోచనం కుర్యాత్
 గురూణాం ఋణం దానేన నమస్కారేణ స్తోత్రేణ సకేనాపి మార్గేణ

మోచయేత్ కింతు తైస్తుల్యయోగేన తైస్తుల్యయోగః తత్సంపాదనేన.
తద్యథా సద్గురుర్భూర్జిత్రీయరూపః

ఈశ్వరో గురు రాత్మేతి మూర్తిభేదా ద్విభాగినీ
హ్యోమ వద్వ్యాస్తదేహాయ దక్షిణామూర్తయేనమః.

ఇతి సురేశ్వరాచార్యః. విడుష ఆత్మత్వాదితిన్వాయేన ఆత్మా
తేనతుల్యయోగ స్వాత్మతాదాత్మ్యమేవ బ్రహ్మైవ సన్ గురోః ఋణం
మోచయేదితి సింహితార్థః.

శ్లో. స్వరూపస్య పిథానేచ్ఛా జీవతేతి ప్రకీర్తితా

బహిరంతరయో రైక్యం దేవత్వం తద్విదు ర్భుధాః.

31

వ్యాః—స్వరూపస్యేతి - అత్ర స్వశబ్దేన స్వకీయమ్ సర్వమపి
వివక్షితమ్. స్వస్వరూపస్య పిథానేచ్ఛా జీవతా జీవత్వం ప్రకీర్తితం వర్ణి
తమ్ - మనఃపిథానం యథా ఉత్తరశ్లోకోక్తిత్వా 'స్మితేనాచ్ఛాదితః
కోపః' బలవతాం మధ్యే కోపప్రకటన మకాండమ్ - తస్మా త్తమ్
కోపమ్ మనస్యేవ స్తంభయిత్యా నయజ్ఞః కృతకహాసేన తమాచ్ఛాద
యతి. దశరథస్య ప్రతాపే గీయమానే దేవలోకే అనూయాజనిత
స్వకీయాశ్రూణి బిడౌజాః కృతకస్మితేన సమ్మదాశ్రూణీవ ప్రకటయా
మాస. అహో పిథానేచ్ఛాస్వరూపస్య దేవతానామపి జీవతా మాపా
దయతి. శరీరపిథానం యథా శ్యామలగాత్ర స్వకీయకపోలోపరిజనిత
శ్విత్ర మపి మషీలేపనే నాచ్ఛాదయతి. స్త్రీపురుషై స్సర్వై స్వశరీర
మర్మాణి గోవ్యస్తే స్వకీయవస్తుగోపనం యథా అంతస్తామ్రస్యాపి వల
యస్యోపరి స్వర్ణలేపం కరోతి. అవధూతేషు సిద్ధేషు మృత్యుంజయేఽపి
బహిరంతరయో రైక్యం దృశ్యతే.

శ్లో. స్మితేనాచ్ఛాదితః కోపో మోనేనేచ్ఛా నిగూహితా

ఉపచారావృతో ద్వేషో జీవభావే భవే నృణామ్

వ్యాః - ద్వేషః ఉపచారేణ ఆవృతః ఆచ్ఛాదితః భవే సంసారే.

శ్లో. అనత్యే సత్యతా బుద్ధి ర్జీవత్వం సంప్రకీర్తితమ్

సద్బుద్ధి స్సతి విజ్ఞేయా జీవత్వస్య వినాశినీ.

33

వ్యా:—అసత్యే అనిత్యే కాలాంతరబాధ్యమానే పశుపత్ని సుతాలయాదా సతి బ్రహ్మణి సద్బుద్ధిః సత్యతా బుద్ధిః జీవత్వస్య వినాశినీ భవతి 'జీవతా మృ'పేత్యుక్తత్వాత్ సత్యబోధేన జీవతా నష్టా.

శ్లో. బాలః పృచ్ఛతి నిశ్శంకం యువా పృష్టోఽపి నో వదేత్

వృద్ధి మభ్యేతి వయసా కాపట్యం జీవజీవనమ్.

34

వ్యా:—కాంక్షితం వస్తు దాగ్రహం ఖరూరం కంఠకంవాపి నిశ్శంకం నిర్లజ్జం బాలః పృచ్ఛతి యువా కిం త వేషిత మితి పృష్టోఽపి స్వేచ్ఛాప్రకటనే శక్నోతే స్వయం కామయమానోఽపి స్వయం వాఙ్మరహిత ఇవ దాతృజ్ఞానంతోషార్థం బలాత్కారేణ స్వీకుర్వన్నివ దృశ్య తే కాపట్యం. అసత్యమ్ అతద్వతి తత్ప్రకారప్రకటనమ్. బాలః- నిష్కపటః, కామారయావన వార్ధకేషు కృమేణ వయసా సహ కాపట్యమపి వృద్ధిం ప్రాప్నోతి. జీవస్య జీవనం జీవజీవనం కాపట్య మేవ కపటస్యభావః. గురుదీక్షయా సత్యవ్రతేన చ కాపట్యే ప్రసప్తే సతి జీవనాభావా జీవత్వమపి వినశ్యతి.

శ్లో. సాధనం ధన మీశేచ్ఛా హ్యధ్వర్యు ర్గురు రిష్యతే

అన్తర్యాగ స్తపోజీవః పశు శ్శాంతిః ఫలం విదుః.

35

వ్యా:—తపవత ఆత్మయాగః యాగసాధనం సాధనభూతసమస్త వస్తుజాతం తత్సంపాదనసమర్థం ధనం ద్రవ్య మేతత్సర్వ మిశస్వేచ్ఛా భగవత్సంకల్పవత 'ఈశ్వరానుగ్రహదేవ-పుంసా మద్వైత వాసనా' ఇతి శ్రోవణాత్; అన్తర్యాగః ఆత్మయాగః ఆత్మమఖనః "యదశ్నాతి తద్ధవి ర్యత్పిబతి తదస్య సోమపాన" మితిశ్రుతిగీతమ్. అత్ర కనకాంబా కృతజీవయాత్రానిరూపితాన్తర్యాగో వర్ణితే గైర్వాణ్యావాణ్యా. 'అంతర్యాగస్య జీవవత పశుః భోక్తా హరిః కర్తా హ్యత్మా పావకో జ్ఞానమ్ జ్ఞానాగ్నౌ సంశయ ఏవ సమిద్రూపేణ హూయతే ఆత్మ మఖనః ధర్మపత్నీ మనః విబుధా స్సదస్యాః, విబుధాః పండితా అపి, శ్రీగురుపాదతీర్థపానమేవ సోమపానమ్. అర్థః పరమార్థః ఆత్మత్వప్తి ర్భూతసంతర్పణమ్. ఆజ్యం సమరసభావః విష్ణో రనుగ్రహః సాధనం

ధనమపి, నిష్కపటవృత్తి శ్చక్తిః. దీక్షాకాలః అహోరాత్రమ్, ఉపవాసో విషయనిరసనమ్, శ్రీగురురేవ అధ్వర్యుః, మంత్రః పణివః, అంతరంగం శాలా, సమాధి రవభృథః, ముక్తి సిద్ధిః, అంతర్యాగే అధి కృత స్తత్త్వబుద్ధి సత్త్వదయాశౌచయుక్తతాపసపవ నాన్యః. హే సాధ్వీ కింబహునా, ఉపాధిరహితస్యైవ మోక్ష సాధ్యోభవతి. ఇతఃపరం ద్వాదశభి శ్లోకై రేకాంతభావస్య మాహాత్మ్యం నిరూప్యతే - తాలా స్తేనూనం యే బహిరగ్జే సాధయన్తి సిద్ధ్యై - కించ నభాసు గోష్ఠీచినోదేషు వార్తా పత్రికానుచ యే ముహుర్ముహూః ప్రకటితాః తవ సద్ధిమస్త ఇతి ప్రాకృతై ర్విశ్వస్యతే. మాహాత్మ్యస్య సాధవ ఏవ నికషోపలాః, య మేకాస్తే సాధవః ప్రశంసన్తి నవ వసుహాన్. “నిస్సారా పృథివీ” కతా నీచా మహాత్త్వం గతా సుభాసు పూజితాః పత్రికానువర్ణితా, ప్రార్థితీకై సమమృనితాశ్చ యేచ న సమూన్యస్తే యే పునస్సమూనవిముఖాస్తే అకించనా ఇతి గణ్యస్తే వ్యావహారికై ర్ముగైః. అస్మిన్ గ్రంథే సిద్ధిమస్త ఏకాన్తిన వేతి సిద్ధాంతితమ్.

శ్లో. ఏకాన్తినో మహానత్త్వా మునిసింహో గుహాగతాః

గణస్తా హరిణాణాద్యా ఆల్పనత్త్వా స్తథాపి తే.

36

వ్యాః—మునయశ్చ సింహశ్చ గుహాగతాః గుహాంగతాః, గుహాయా ఆగతాః ఏకాన్తినోఽపి మహానత్త్వా మహాబలోపేతా ఏవ గుహాగతా మహానత్త్వా జంతవః - ప్రాచుర్యేణ యే పరిదృశ్యస్తే శునక సృగాలాద్యాస్తే అల్పనత్త్వాః - గుహాగతా సింహవ్యాఘ్రాదయో మహానత్త్వాః —

“సత్త్వం గుణే పితౄచాచౌ ఖలే ద్రవ్యస్వభావయోః

ఆత్మత్వే వ్యవసాయేషు చితైష్వస్త్రితు జంతుషు” ఇతి మేదిసి.

గుహాంగతా సింహ స్తేషాం మహానత్త్వం యథా

“న యత్ర స్థేమానం దధు రతిభయభ్రాంతనయనాః

గళద్దానోద్యేకభ్రమదళికదంబాః కరటినః

లుతన్మృక్తాభారే భవతి పరలోకం గతవత్
హారే రద్యద్వారే శివ శివ శివానాం కలకలః”

ఇతి పండితరాజు. గుహాయా ఆగతా సింహా అరణ్యే సంచ
రన్తో మృగరాజశబ్దేన వ్యవహియన్తే. హరిణా స్సారంగాః అజా
ఛాగాః తే గణస్థా అపి బహుసంఖ్యాకా అపి మృగా ధివశదవీ మధిష్ఠాతా
మనమర్థాః ముఖయ సింహా ఇవ మునిపత్నీ. మునీనాం సింహాః ముని
సింహాః మునిశ్రేష్ఠా ఇత్యర్థః “సింహశాద్దూలనాగాద్యాః పుంసి శ్రేష్ఠార్థ
గోచరాః” ఇత్యమర్థః. గుహాంగతాః గుహాసు స్థితా ఇత్యర్థః - యథా
గోవిందభగవత్పాదాచార్యై ర్బాహ్యసంచారవిముఖై ర్గుహాయామేవ
కాలో యాపిత ఇతి ప్రసిద్ధం ఖిలు. గుహాయా ఆగతాః గుహాంగతాః
యథా శంకరభగవత్పాదాచార్యాః గుహాయాం గురుసన్నిధౌ
బ్రహ్మతత్త్వం స్వీకృత్య గుహాయా బహి రాగతా అపి మహానత్త్వాః
మహాబలయుతాః పరమతనిరాసపూర్వకం స్వమతస్థాపన మానేతు
హిమాచలం శ్రీశంకరభగవత్పాదాచార్యైః కృత మితి సువిదితం
లోకే. శ్రీమద్భాగవతే దశమస్కంధే శ్రీకృష్ణసుక్తినిదేహ్యోః పర
స్పరసర్వోక్తిఘట్టే భగవాన్ స్వవిషయ మిత్యం నిజగాద నర్మగర్భమ్,

శ్లో. “రాజభ్యో బిభృత స్సుభు సముద్రం శరణంగతాన్,

బలవద్భిః కృతద్వేషాన్ ప్రియ స్త్యక్తనృపాసనాన్

అస్పృష్టవర్తనాం పుంసా మలోకపద మియుషామ్

ఆస్థితాః పదవీ స్సుభు ప్రియ స్సేదన్తి యోషితః.

నిష్కించనా వయం శశ్వ నిష్కించనజనప్రియాః

ఉదాసీనా వయం నూనం న స్త్యృప్తార్థకాముకాః.

ఆత్మలభ్యాస్తహే పూర్ణగేహయో జ్యోతి రక్రియాః

అత్రభగవాన్ సర్వోక్తిభిరపి స్థితప్రజ్ఞస్య నిస్సృహస్య రాజయోగినో
లక్షణ మాహ - రాజభ్యో బిభృతః రాజవార్తా శ్రవణవిముఖాః
మహాసుభావా రాజభీతా ఇవ దృశ్యన్తే, సతు పరమార్థతో
భీతాః సముద్రం శరణంగతా ఇత్యనేన వివిక్తదేశవాసః త్యక్తనృపా
సనా ఇత్యనేన సామర్థ్యే విద్యమానేఽపి పదవీగౌరవనైరపేక్ష్యాత్

నృపాననపరిత్యాగః క్రియతే మహానుభావై రితి సూచితమ్. బలవద్భిః
కృతద్వేషా నిత్యతృ ధర్మవిరోధిభిః బలవద్భిః కృతద్వేషా మహానుభావా
నతు శిష్టై ర్బలవద్భి రిత్యవగంతవ్యమ్, కుతః ఇతి చేత్ “యత్ర యోగే
శ్వరః కృష్ణః, యత్ర పార్థో ధనుర్ధరః, తత్ర శ్రీ ద్విజయో భూతి”
రిత్యుక్తత్వాత్. అస్పష్టవర్తనా మిత్యతృ. అవిజ్ఞాతాచారాణా మితి
శ్రీధరాచార్యాః

శ్లో॥ తథా నై సంచరే ద్యోగీ సతాం ధర్మ మదూషయన్

యథాజనా వమన్యేరన్ గచ్ఛేయ రై వ సంగతిమ్”

ఇతి జీవన్ముక్తివివేకః

అజ్ఞానా జ్ఞానా అవమన్యస్తే మహానుభావాః. సాధూనా
మాచారః ప్రాకృతై ర్నవిజ్ఞాయతే, అలోకపథ మీయుషామ్ లోకోత్త
రాణా మిత్యర్థః

“వజ్రాదపి కఠోహాణి మృదూని కుసుమాదపి

లోకోత్తరాణాం చేతాంసి కోను విజ్ఞాతు మర్హతి”

ఇతి భవభూతిమహాకవిః

నిష్కించనా ఇత్యత్ర దరిద్రా ఇతి సామాన్యపక్షే - సత్పక్షేతు
యేషాం కించన న విద్యతే మమకారవర్జితా ఇతి-నిష్కించనజనప్రియాః
మమకారవర్జితా యే “సర్వం వస్తుభయాన్వితమ్ భువి నృణాం వై రాగ్య
మేవాభయ” మితి భర్తృహర్ష్యుక్తరీత్యా వై రాగ్యా నిష్కించనా
యే సజ్జనాః తేషాం ప్రియాః నిష్కించన జనప్రియాః - ఉదాసీనాః
ఊర్ధ్వ మూసతే తిష్ఠన్తి త్యుదాసీనాః - ద్వంద్వతీతాః యథారథస్థః
చక్రాణా మూర్ధ్వాధోగమనరూప పరిభ్రమణే నానసంభ్రాంతః
తయో రుప ర్యనుద్విగ్న ఆసీనో రథీ - తథా సంసారే ద్వంద్వజాతస్య
ఉపరి యే తిష్ఠన్తి తే హ్యుదాసీనాః - “సత్ప్రవత్సార్థకాముకాః” ఇతి
వయంతు మోక్షపరినిష్ఠితాః - ఉపాసకానుగ్రహేణ వయ ముపాస్యా
భవామః-భక్తానుగ్రహకామనయా ‘యే యథా మాం ప్రపద్యంతే తాం
స్తథైవ భజా మ్యహం’ ఇత్యుక్తరీత్యా గృహస్థాఇవ లోకయాత్రాం

ప్రదర్శయామః, నతు పరమార్థతః “కదాచి త్సంసారీ శుక్తిపథవిహారి క్వచిదహో, మునిర్న వ్యామోహం భజతి గురుదీక్షాక్షతతమా” ఇత్యా చార్యోక్తరాజయోగినో లక్షణమత్రాసనంధేయమ్. అల మతివిస్తరేణ.

శ్లో. ఏకాస్తే క్రియతే మన్తో బహిరంగే రణాంగణః

ఏకాస్తే చాంగనాయోగః ప్రచురః కులవర్ధనః.

37

వ్యాః—మన్తః రహస్యాలోచనం కేన మార్గేణ వాహిన్యః ప్రేషణీయాః కదావా శత్రుదుర్గో భేదనీయః ఇత్యాది రహస్యాలో చనాని ఏకాస్తవ క్రియస్తే - అంగనాయోగః గర్భాధాన మేకాస్తే క్రియతే, కులవర్ధనః పుత్రః నామకరణసమయే ప్రచురః ప్రకటో భవతి సర్వై రాలోక్యతే ఖలు.

శ్లో. గురో స్సపర్యా చైకాస్తే శాస్త్రార్థో రాజసన్నిధౌ

తపస్సంసిద్ధి రేకాస్తే యథేచ్ఛం వర్తతే మునిః.

38

వ్యాః—ఏకాస్తే దూరతరగ్రామే గురుకులే క్రియతే ఆచార్య సపర్యా, తత్ర సకలవిద్యానిష్ఠాతో భూత్వా రాజసభాయాం శిష్య శ్శాస్త్రార్థం కరోతి, తత్ర ప్రతివాదబృందదమనం కృత్వా వస్త్రభూషణాగ్రహారాదిభిః పూజ్యతే.

శ్లో. శిష్యలోపో గురోః కోపో నిర్గుణస్యచ ధీమతః

యస్మిన్ వై లోపలోప స్స్యాత్ స గుర్వానందవర్ధనః.

39

వ్యాః—శిష్యే అస్తేవాసిని అసత్యాలస్యాశ్రద్ధాదిరూపో గుణ లోపః-గురోః కోపః పరుషాక్షరప్రయోగతర్జనతాడనాదిరూపః - శిష్యస్య లోపవవ గురౌ కోపరూపతయా పరిణమతే. నను నిర్గుణస్య త్రిగుణ రహితస్య ధీమతః మనీషిణః కథంకోపప్రసంగః? అపిచ “క్షమాసారాహి సాధవః” ఇతి స్మర్యతే. గురవ స్సాధవః ఖలు కథం తేషాం గురూణాం క్షమావిరోధికోపప్రసంగ ఇతిచే నైవమ్ - లోకే రజస్తమసాః పరిణా మః కోపః గురౌతు కేవలానుగ్రహరూపః; తద్యథా - “గీర్భిర్దూరాణాం పరమాక్షరాభి స్తిరస్కృతా యాన్తి సగా మహత్త్వమ్” ఇతి జగన్నాథపండితః. శిష్యవిషయే గురోః కోపః ప్రణితస్యవిషయే శస్త్ర

వైద్యస్య దారుణేన కర్మణాతులా మధిరోహతి “ఉభా వప్యశ్రుతగ్రంథా
 వ్రభావపి జడాత్మకా అచో మోహస్య మాహాత్మ్యమ్. తత్త్రైక శ్శిష్య
 తాంగతః. ఏతచ్ఛ్లోకలక్ష్యభూతస్య ఆభాసమాత్రకస్య గురోః కోపప్రసం
 గో న స్యాత్ - కుత ఇతిచేత్ - గుర్వపసదా శ్శిష్యాన్ స్తుత్యైవ స్వేషు
 గురుత్వం ప్రతిష్ఠాపయన్తి; అన్యథా శిష్యాపసదా గురూః పరిత్య
 జేయుః; కించ సతాంవిషయే “శేషం కోపేన పూరయే” దితి న
 యుజ్యతే; కుత ఇతిచేత్ - తస్యవాక్య స్యాల్పప్రజ్ఞస్య వితండవాదినో
 లక్షణత్వాత్; లోపస్య లోపో లోపాభావః యస్మిన్ న ఏక శ్శిష్యా
 గురో రాసద్దవర్ధనః - ఉక్తంచ జీవయాత్రాయాం సద్గురుప్రసావే.

“పాలుపితుక గోవున కగు భంగపాటు
 వత్సము కుడువంగ నగు మహోత్సవంబు
 పండితుడు ప్రజ కజ్ఞానిభంగి నుండు
 విద్య నిజభక్తులకు నిచ్చు వేడ్క బాల.”

అస్యాంధ్రీపద్యస్యాంధ్రః సై ర్వాణ్యా వాణ్యా అనూద్యతే-యథా-
 గోపాలేన దుగ్ధా గౌ స్సీదతి కింతు స్వవత్సేన పీతదుగ్ధా గౌః పరం
 హర్షం ప్రాప్నోతి - ప్రాకృతజనమధ్యే మూఢఇవ చేష్టతే పణ్డితః.
 స్వీయభక్తానాం శ్రీగురుః పరమానుగ్రహతయా పరమోత్సాహేన
 తత్త్వం బోధయతి సోదాహరణం సోపపత్తికమ్. అత్ర కించి ద్య కవ్య
 మస్తి. ఆధునికాచార్యాః ‘శిష్యాన్ న శిక్షయేత్ న తాడయేత్ న
 తర్జయేత్, కీడాపరాణాం తేషాం కీడయేవ శనైశ్చనై రుపదేష్టవ్యం
 విజ్ఞానమితి విద్యాశిక్షణశాస్త్రే ప్రతిపాదయన్తి. ప్రాచీనార్యాచీనానాం
 శేషస్తిమిరయోరివ సామానాధికరణ్యం న ఘటతే దృష్టిభేదేన. ఆధు
 నికా భృతకాధ్యాపకాః గురవః. పరమకారుణికాః ప్రత్యక్షమూర్తి
 త్రయయాపకా అపవర్గద్వారాణి యేషాం ముఖై రాత్మా ఉపదిశతి
 తత్త్వం భక్తేభ్యః తస్మాద్ధస్తిమశకాంతరం విద్యతే ప్రాచీనార్యాచీ
 నయోః.

శ్లో. శార్దూలా భారవాహేచ గర్దభాశ్చైవ గాయనే

పంచాస్యా ద్వారరక్షయో నియుక్తాః కలినా కలౌ.

వ్యా:—శార్దూలసింహాదిశబ్దాః పురుషశ్రేష్ఠవాచకాః “సింహ శార్దూలనాగాద్యాః పుంసి శ్రేష్ఠార్థగోచరా” ఇత్యమరః. పురుషశ్రేష్ఠా విద్వాంసోఽపి స్వచ్ఛందం పరిత్యజ్య విత్తహేతోః భృతకాధ్యపన రాజసేవాద్వారపాలనాదినీచకర్మసు నియుక్తాః కలేః ప్రభావేన ఉక్తంచ “ఖ్యాతః కుట్టికవిస్తు దుర్ధనిగృహద్వారేషు నిద్రాయత” ఇతి.

శ్లో. ఏకాస్తే భక్తసంకాశే వాసుదేవో వసన్మపి

పూర్ణసత్త్వతయా దృష్టే రాజసూయే రణాజ్ఞతే.

41

వ్యా:—గోపగోపికాదీనా మకూరోద్ధవాదీనాంచ భక్తానాం సమాజే రహసి స్థిత్యాపి శ్రీకృష్ణః పూర్ణసత్త్వతయా సంపూర్ణప్రభావేన లోకే స దృష్టః రాజసూయే శిశుపాలశిరశ్చేదనావసరే కురుక్షేత్రేచ స్వయం విజయరథకుటుమ్బి తోత్రిమాత్రైకహస్తాఽపి పార్థసారథిః.

“సపది సఖవచో నిశమ్య మధ్యే నిజపరయో ర్బలయో రథం ప్రవేశ్య, స్థితవతి పరపైనికాయు రక్ష్యో హృతవతి పార్థసఖా రతి ర్మ మాస్తు.” శ్రీమద్భాగవతే భీష్మాచార్యకృత శ్రీకృష్ణస్తుతిః.

శ్లో. పశ్చాద్గత్వా పురోధావన్ వేగ మాప్నోతి లజ్ఘనే

ఏకాస్తే సంయమం కృత్వా, లోకాతీత స్సుధీ ర్భవేత్.

42

వ్యా:—దూరం లిలంఘయిషుః పశ్చాద్గత్వైవ పురో ధావతి వేగలబ్ధ్యై లోకానుభవ ఏవాయం, తథా మునిరపి లోకం పరిత్యజ్య కాననే గుహాయాం వా గురూక్తవిధానేన చిత్తసంయమనం కృత్వైవ సిద్ధిం పాప్య సుధీ ర్లోకాతీతో భవతి.

శ్లో. ఏకాస్తే చాత్మతాదాత్మ్యా త్క్రిస్తదర్శి భవే త్కవిః

జల్పక స్పృభవే న్నూనం సర్వలోకావలోకనాత్.

43

వ్యా:—కవిః క్రిస్తదర్శి పారదృశ్యా భవతి ఆత్మతాదాత్మ్యా దేకాస్తే. సారస్వతాదిమన్త్రోపాసనం కృత్వైవ కుకవి ర్లోకావేక్షణా జల్పకో భవతి గురుమన్త్రోపాసన మేకాస్తవీవ క్రియతే.

శ్లో. శుక్లం శోణిత మేకాస్తే సుందరాకృతినన్దనః

భూత్వా గర్భా ద్బహిర్యాతో బహిస్తే వస్తుదూషకే.

44

వ్యా:-ఏకాస్తే కామినీగర్భకుహరే మిళితే శుక్లశోణితే క్రమాత్సుందరాకృతినందనో భూత్వా కాలే దశమే మాసి బహిర్యాతః తే బహిః గర్భా ద్బహి ర్యాతే వస్తుదూషణమాత్రిప్రయోజనే భవతః అర్థా దఫలే శుక్రస్రావే రక్తప్రదరేచ తే బహిరాగత్య నిస్సత్త్వాయ కల్పేతే.

శ్లో. తక్రబిందుయతం ఊర మేకాస్తే నిశ్చలే ఘటే

దధి భూత్వా మితం కించిత్ విక్రీతంచ గృహేగృహే.

45

వ్యా:-మితం చక్షకై ర్మానం కృతమ్.

శ్లో. బీజ మేకాస్తసంస్థానా ద్వ్యజ్ఞో భూత్వా విజృంభతే

ద్విజాతీనాం దివారాత్రం దదచ్చ ఫల మాశ్రయమ్.

46

వ్యా:-ద్విజాతీనాం పక్షిణా మాశ్రయః ఆవాసః.

శ్లో. అరణిం మన్థయేద్వావ ద్వినిర్గచ్ఛే ధృతాశనః

భజే ద్గురుపదం తావ ద్వావ ద్యాతి మనోలయమ్.

47

వ్యా:-యావత్ మనః లయం యాతి వృత్తిరహితం భవతి.

శ్లో. హిత్వాహిత్వాచ మథనం శ్రీమాయైవ న సిద్ధయే

విచ్చిన్నా సఫలా న స్యా ద్గురో ర్యా సదుపాసనా.

48

వ్యా:-సుగమమ్.

శ్లో. ఉపయేమే నలం భైమీ కించిద్జ్ఞం మానవాధిపమ్

సర్వజ్ఞంతు జగన్నాథ మేకాస్తతపసా సతీ.

49

వ్యా:-భైమీ దమయంతీ సర్వజ్ఞం శివమ్.

—♦ ఆత్మమనస్సంయోగో యోగః ♦—

శ్లో. మనసోఽప్యాత్మనా యోగ శ్చాస్త్రే యోగ ఇతీరితః

శాశ్వతో నిశ్చలో హ్యత్మా క్షణికం చంచలం మనః.

50

వ్యాః—శాశ్వతః ‘అజో నిత్య శాశ్వతోఽయం పురాణ’ ఇతి స్మర్యతే నిశ్చల పుర్వవ్యాపకత్వాత్ చలనం స్థానాంతరగమనమ్ తత్తు దిక్కాలాద్యవచ్ఛిన్నానా మేవ సాధ్యం భవతి. తస్మా త్తస్మిన్ చలన ప్రసక్తోఽపి న యుజ్యతే. ‘పూర్ణస్యావాహనం కుత్ర’ ఇతివ ద్యోజ నీయమ్ చంచలం మనః ‘చంచలంహి మనః కృష్ణ! ప్రమాధి బలవ ద్బ్రహ్మ’ ఇతి గీతాను.

శ్లో. సంగచ్ఛేతే కథం త్వేతే తేజశ్చతిమిరంయథా

తయో స్తథాపి సంయోగ సాధ్యో భవతి ధీమతాం.

51

వ్యాః—ఏతే ఆత్మమనసీ కథం సంగచ్ఛేతే తయో రాత్మ మనసో సాధ్యో భవతి ధీమతామ్ - ధీమతాం ధీరాణా మిత్యర్థః; తస్య ధీరాః పరిజానన్తి యోని మితిశ్చిన్తాత్. సాధ్యో భవతీత్యత్ర సాధ్యశబ్ద బోధచారికః, కుత ఇతిచేత్ ‘ఈశ్వరానుగ్రహోదేవ పుంసా మద్వైతవాసనా’ ఇత్యుక్తత్వాత్, మోక్షస్య సిద్ధత్వాత్ ద్వేధా సిద్ధః సాధ్యమివ సిద్ధం భాతి. సకలకార్యకారణకలాపోఽపి విడంబ నార్థః, పరమార్థతన్తు పరమేశ్వరస్య నిర్వేతుకజాయమానకరుణాకటాక్షా నుసారేణ బుద్ధిః పరమార్థప్రవణా భవతి. ఉక్తం శ్రీమద్భాగవతే ద్వితీయస్కంధే నవమాధ్యాయే

‘మనీషితానుభావోఽయం మమలోకానులోకనమ్-

యదుపశుత్వ రహసి చకర్థ పరమం తపః

బ్రహ్మన్ శ్రేయః పరిశ్రామః పుంసాం మద్దర్శనావధిః’

అత్ర (శ్రీధరాః పరిశ్రామః సాధనప్రయాసః శ్రేయస్సిద్ధ్యర్థం పరిశ్రామః మద్దర్శనమేవావధి ర్యస్య, అతః అధికఫలం నాస్తీత్యర్థః. మమలోకస్యావలోకనం యత్తత్ నచేదం మయైవ తపోబలేన ప్రాప్త

మితి స్వాతంత్ర్యం మన్యస్వ. తత్ప్రవృత్తేరసి మత్కృతత్వా దిత్వాహ
రహసి. తపతపేతి యద్యచ ఉపశుత్య పరమం తప శ్చకర్ష కృతవాససి.

శ్లో. ఖండంతు లీయతే తోయే కఠినంవై ద్రవే యథా
లీయతేహి తథా చిత్తం చంచలం పరమాత్మని. 52

వ్యా:— ఖండం శర్కరాఖండం సితోపలా.

శ్లో. ఆత్మా కిం చలతా మేతి యుక్తశ్చ మనసా సహ
సూర్య శ్చంద్రమసా యుక్తః కిం కుహ్వో మజ్జితో భవేత్. 53

శ్లో. కింత్విందు స్తేజ ఆప్నోతి నూనం భాస్కరయోగతః
కిమర్ద్రిదారు గాఢాగ్నో దహ్యతే నాల్పవీర్యతః. 54

శ్లో. అల్పసత్త్వోఽధికే లీనో నూనం సత్త్వాధికో భవేత్
అత్మలీనం మనస్తద్వ దనల్పం వీర్య మక్నుతే, 55

శ్లో. గృహిణీ మన ఉద్దిష్టా గృహీ హ్యేత్యా ప్రకీర్తితః
ఇంద్రియాణి శరీరంచ సంతాన ఇతి కథ్యతే. 56

శ్లో. యద్గృహే నైవరిణీ భార్యా మూఢో భర్తా సుతా శ్మతాః
నష్టం తద్యత్ర సర్వేషా మైక్యం త ద్వర్ధతే ధృవమ్. 57

శ్లో. లతా భూదుహ మాలమ్భ్య శోభాం ధత్తే దదాతి వై
భూమావేవ స్థితా సాతు పశుపాదహతా భవేత్. 58

శ్లో. నూన మానస్త మాధత్తే హ్యేత్యాలమ్బా మనోలతా
సా త్వధఃప్రసరా కామక్రోధాదిపశుభి ర్హతా. 59

శ్లో. అజ్కేన రహితం కూన్యం కూన్యం భవతివై ధృవమ్
అజ్కేన సహితం కూన్యం పూర్ణమేవ భవిష్యతి. 60

శ్లో. అజ్క ఆత్మా మన కూన్యం తయో రైక్యం బలావహమ్
తన్నిస్సత్త్వం భవే న్నూన మాత్మనా రహితం మనః. 61

శ్లో. జలాధారంతు వక్రత్వం తరజ్జేషు మహోదధౌ
ఆత్మాధారాణీన్ద్రియాణి మానసం కాయ ఏవభా. 62

శ్లో. లీలయాస్తు తరజ్జాణా మాధార స్ఫలిలంయథా
ఆత్మాదారా తథాలీలా శరీరేంద్రియచేతసామ్.

63

వ్యా:—ఉచ్చాయ ఆకృతి పురోగమన భంగ పశ్చాద్గమన
ఫేన శీకరాపర్తాదీనాం సకలానా మాధారో జలమేవ; క్షీణాయాం
సద్యాం తరంగాణాం లీలాపి నా స్తి; శరీరం దేహః తస్యాకృతిః చేష్టాః
ఇంద్రియాణి దశ - పంచ కర్మేంద్రియాణి - యథా వాక్పాణి పాయు
పాదోపస్థాని, పంచజ్ఞానేంద్రియాణి-యథా త్వక్పక్షుశ్శ్రోత్రజిహ్వఘ్రా
ణాని, చేతః ఉభయాత్మకం మనః, శరీరేంద్రియచేతసామ్ కర్మణా మప్య
ధార ఆత్మైవే త్యవగ న్తవ్యమ్, కుత ఇతిచేత్ - జీవరూపేణ శరీరే విదన్య
మాన ఆత్మా యదా శరీరం త్యజతి, తదా శరీరమేవ నశ్యతి, మానసేంద్రి
యాణ్యపి శరీరేణ సార్థం నశ్యన్తి; తస్మా చ్ఛరీరేంద్రియచేతసాం
లీలాయా ఆధార ఆత్మా.

శ్లో. సంయోగ స్తాత్మమనసో ర్యోగో హ్యనందదాయకః
వియోగస్తు తయో ర్నానం భవబాధాం విధాన్యతి.

64

వ్యా:—ఆత్మమనస్సంయోగో యోగః - స చానందదాయకః -
తయోర్వియోగ ఏవ భవబాధాం సంసారక్లేశం కల్పయతి.

శ్లో. ఆత్మమానసయో రైక్యం సాధ్యం తస్మా త్పదా బుధైః
ఆనందస్య పరంపారం తస్మిన్నేవ ప్రతిష్ఠితమ్

65

వ్యా:—ఆనందస్య పరం పారం సీమా పరమానంద ఇతి
భావః; తస్మిన్ యోగే ప్రతిష్ఠితం స్థాపితం పరమేష్ఠినా, తస్మా దనేన
హేతునా బుధైః సారాసారవివేచనచతురై రాత్మమనసో రైక్యం
సాధ్యం సాధితం యోగ్యం భవతి, తేషామేవ శక్యం భవతి, నేతరేషాం.
వివేకశూన్యానాం భోగపరాణాం తాత్కాలిక సుఖలేశాభాస లాల
సానాం యోగాధికారో నా స్తీతి.

శ్లో. చిత్రాన్నం పాయసం వేతి ఊదారేణ న దృశ్యతే
యత్కించి దృశ్యతే ప్రిత్యా ఊదాశాన్త్యై వివేకినా.

66

వ్యా:—‘క్షుధాతురాణాం న రుచి ర్న పాక, ఇత్యుక్తత్వాత్,

శచ్చాన్వై యత్కించదపి భక్ష్యతే, సాధకంప్రతి శ్రీమచ్ఛంకర భగ
వత్పదానా ముక్తిః 'క్షుద్వాన్విధిశ్చ చికిత్స్యతాం ప్రతిదినం భిక్షావధం
భుజ్యతామ్, స్వాద్యన్నం సతు యాచ్యతాం, విధివశాత్ప్రాప్తేన సంతు
ప్యతా' మితి సోపానపంచకే.

శ్లో. స్వర్ణం కామయమానేన కేయారకటకాదికమ్

యత్కించి ద్గృహ్యతే నూనం కిరీటం న నిరీక్ష్యతే.

67

వ్యాః—స్వర్ణం కామయమానేన వణిజా క్రేయా న్యాభరణాని
సర్వాణి స్వర్ణమితి సమబుద్ధ్యాగృహ్యంతే. పార్థివస్య కిరీటమితి, శ్రోత్రి
యస్య కుండలమితి, బాలికాయాః కట్టశస్థిపర్ణ మితి సహ భేదః
కల్ప్యతే. తేన చింతితహేమసంచయార్థం సర్వాణి సంగృహ్యంతే.
కింపున స్తులనాసౌకర్యార్థం ముద్గరప్రహారై స్సర్వం నామరూపవర్జితైక
రాశీమాత్రం క్రియతే, సర్వం నికషోపలే సంఘర్ష్యతే, వహ్నా
పరీక్ష్యతే, శుద్ధం స్వర్ణం గృహ్యతే.

శ్లో. ఆత్మేచ్ఛుః కురుతే సర్వ మాత్మార్థం యోగ మాశ్రయః

రాగద్వేషో పరిత్యజ్య లక్ష్మిసిద్ధి మనుస్మరన్.

68

వ్యాః—ఆత్మేచ్ఛు రాత్మసాక్షాత్కారం కామయమాన
ఇహార్థః. ఆచారై రపి సోపానపంచకే 'ఆత్మేచ్ఛా వ్యవసీయతాం
నిజగృహ త్తూర్ణం వినిర్గమ్యతామ్' ఇతి నిజగృహ త్తూర్ణం వినిర్గ
మ్యతా మిత్యత్ర సన్న్యాస సూచితః. పరీత్యక్షసన్న్యాసా
భావేఽపి రాగ ద్వేషపరిత్యాగరూపకాత్మసన్న్యాసో విధీయతే, సర్వ
మాత్మార్థం కురుతే, తద్యథా-యద్యదాత్మప్రాప్తకం తత్సర్వం కరోతి
తద్విరుద్ధం జహాతి యోగ మాశ్రయః యోగస్యాత్మప్రాప్తకత్వాత్ -
అత్తోపాయ సూచితః- జాలాభావే యథా మీనగ్రహణం స
ఘటతే, యోగసాధన మస్తరేణాత్మలాభ శ్చ సన్యాత్; లక్ష్మిసిద్ధి మను
స్మరన్ శ్రీమద్భాగవతే సప్తమస్కంధే పంచదశతమోధ్యాయే 'ఆహు
శ్చరీరం రథ మిన్ద్రియాణి, హయా సభీషూ నృన ఇంద్రియేశమ్, వర్తాని
మాత్రాధిషణాంచ సూతమ్, సత్త్వం బృహద్బంధుర మీశస్పష్టమ్,

అక్షం దశప్రాణ మధర్మధర్మాః చక్రేభిమానం రథినంచ జీవమ్,
ధనుర్హి తస్య ప్రణవం పతన్తి శరంతు జీవం పరమేవ లక్ష్మమ్.'

—♦ కః కర్తా? ♦—

శ్లో. కవేః పృథక్త్వం పాత్రేభ్యో వదన్త్యేకే కవేః కళా

ప్రతిపాత్రంస్థితే త్యేకే సర్వం కవి రితితరే.

69

వ్యాః—కవేరితి-కవి రస్యః పాత్ర మన్యదితి యథాదేవోఽన్యో
జీవ శ్చన్య ఇతివత్, పాత్రేపాత్రే ప్రతిపాత్రం

శ్లో. కవిః పాత్రముఖేనైవ నూనం వదతి నాటకే

సర్వాణ్యపిచ పాత్రాణి కవే స్సాన్వంతే వసన్తిహి.

70

వ్యాః—నాటకేతు కవేః పాత్రమేవ ముఖమ్, కవే ర్విపక్షా
పాత్రముఖేనైవ సఫలీక్రియతే, గత్యన్తరాభావాత్; 'కాళిదాస గ్రథిత
వస్తునా నవేన నాటకే' నేతి సూత్రీభారముఖేనైవ ఖలు ఆత్మవృత్తాంతః
ప్రకటికృతః, కాళిదాసమహాకవిना; కవే స్సాన్వంతే వసన్తితి యథా
శ్రీమన్నారాయణ స్తోత్రరకుహరే సర్వమపి చరాచరం విశ్వం నివి
ప్రమ్ సత్ సగ్రే ప్రకటిక్రియతే, తథాకవే స్సాన్వంతేఽపి.

శ్లో. సర్వమేవ కవి ర్గత్యే హ్యదుష్కంతవిదూషకమ్

కాళిదాసః కవి స్సాక్షి స్మృచ్ఛకుంత శ్శకుంతలా.

71

శ్లో. తాదాత్మ్యమేవ పశ్యన్తి జ్ఞానినః కవిపాత్రయోః

సర్వం కవిమయం కావ్యం నాన్యత్ పశ్యన్తి సూరయః.

72

శ్లో. తద్వ ద్రుహ్యమయం సర్వం హస్త్యశ్వాజావిజంతుకమ్

ఆబ్రిహ్మశ్వపచం తద్వ త్పణితా స్సముపాసతే.

73

వ్యాః—తద్వదితి-హస్తిసో గజా లవయ ఏతే జంతవః, నానా
జంతుగ్రహణ ముపలక్షణార్థమ్, స్థావరజంగమాత్మకం సకలం విశ్వం
బ్రహ్మమయ మేవేతి నిశ్చయః తస్మా త్సకలం తద్వత్, తచ్ఛబ్దో
బ్రహ్మవాచకః, బ్రహ్మవత్ సముపాసతే సేవన్తే సంభావయన్తే పణితాః
యథా గీతాయాం 'విద్యావినయసంపన్నే బ్రాహ్మణే గవి హస్తిని,

శుని చైవ శ్వపాకేచ పణ్ణితా స్సమదర్శినః' అతఏవ 'మహద్భ్యో నమః
క్షుల్లకేభ్యో నమ' ఇతిశ్శ్రూయతే క్షుల్లకేభ్యః సీచేభ్యః- 'కర్మా రేభ్యో
నమః కులారేభ్యో నమ' ఇత్యపిచ పృతిపాదితమ్.

శ్లో. అవ్యక్తే బీజభూతం సత్ సర్వం విశ్వం స్థితం తతః

సర్గేతు బహి రాగత్య నానాకారతయా తతమ్.

74

వ్యాః—సర్గే సృష్టే, తతమ్ వ్యాప్తమ్.

శ్లో. నూనం నానాత్మకే లోకే స ఏకో భాతి సర్వశః

తదూహం తన్మయం సర్వం తత్త్వదృష్ట్యాఖిలం హి తత్.

75

వ్యాః—నూనమితి- తదూహం ఇదమేవ బ్రహ్మణ ఆకారః
ఏతదేవ బ్రహ్మణ స్వరూప మితి శ్రూయతే, తత్త్వదృష్ట్యా దంతిని
దారువికాగే దారు తిరోభవతి, సోఽపితత్రైవేత్యద్వైతతారావళ్యామ్-
అత్ర తత్త్వదృష్టి ర్వస్తుదృష్టిః. వస్తు దారు; దారుదృష్ట్యా దంతీ తిరో
భవతి, తద్దైవాత్ర తత్త్వదృష్టి ర్భిన్నాదృష్టి ర్భిన్నాదృష్ట్యా జగ
త్తిరోధత్తే.

శ్లో. సూత్రధారముఖేనైవ స్వవృత్తాంతం కవి ర్యథా

తథాగురుముఖే నాత్మా బూరితే తత్త్వం స్వకం స్ఫుటమ్.

76

వ్యాః—సూత్రధారేతి - బ్రాహ్మణాననో బ్రహ్మేతి భాగవతే
వర్ణితమ్. బ్రాహ్మణా గురవః గురుముఖేన స్వయం తత్త్వం ప్రకటి
కరోతి, గురుముఖేనైవ తృప్తి మాప్నోతి.

శ్లో. కవిం శృణ్వన్తి తత్త్వజ్ఞాః పాతేహోక్తే సుభాషితే

పశ్యన్తి బ్రహ్మణః కీర్తిదాం బిహ్మాండే బిహ్మవాదినః.

77

శ్లో. యత్స్వసృష్టిత మస్మాభి స్తత్సర్వం బిహ్మణా కృతమ్

నాహ న్తామమతే యుక్తే భక్తానాం బిహ్మవాదినామ్.

78

శ్లో. యజమానో నవై సూదో దదచ్ఛాపి పదన్నపి

అధికారి గృహీ నూనం భృత్యా నో భోక్తృనిర్ణయే.

69

వ్యాః—యజమానఇతి - భోక్తృనిర్ణయే యేషా మన్నం దేయం
యేషా మన్నం స దేయ మితి నిర్ణయే సూదో యజమానో న.

శ్లో. స కస్యాపి నియోక్తాసౌ సకేనాపి నియుజ్యతే
నియోజకనియోజ్యానాం పరమాత్మా నియోజకః.

80

వ్యా:—సకస్యాపి నియోక్తాసౌ పరమాత్మైవ నియోజకః; అత్ర శ్రీవేంకటేశసుప్రభాతోక్త శ్లోకద్వయ మనుసంధేయమ్.

శ్లో. సూ ర్యేన్ద్రభామబుధవాక్పతికావ్యసౌరి
స్వర్భానుకేతుదివిత్పరిషత్ప్రధానాః
త్వద్దాసదాసపరమాపధిదాసదాసాః
శ్రీ వేంకటాచలపతే తవ సుప్రభాతమ్.

శ్లో. ధాటీషు తే విహగరాజమృగాధిరాజ
నాగాధిరాజగజరాజహయాధిరాజాః
స్వస్వాధికారమహిమాదిక మర్థయన్తే
శ్రీవేంకటాచలపతే తవ సుప్రభాతమ్.

—• క స్వధర్మః? కోఽధికారి? ♦—

శ్లో. యన్మయేదం కృతం చేతి మనుతేఽన్య స్వదత్వహా
అధికారి న తత్కార్యే సహజం తన్న తస్యవై.

81

వ్యా:—యో య త్సహజంకరోతి తత్తస్య స్వధర్మ ఇతి కథ్యతే, సపవాధికారీభవతి, తత్కార్యే యో వారంవారం మయేదం కృతంచేతి మనుతే యః పునర్మయేదం కృత మితి సమాజే ప్రకటికరోతి నూనం తేన నానుష్ఠిత స్వధర్మః; సంధ్యావందన మహంకరిష్యామితి కరో మితి మయా కృతమితిచ సద్బ్రాహ్మణేన న మన్యతే నైవో ధ్నువ్యతే; అయ మేవాథోఽబ్రీయసా పృథాహరణేన వివిచ్యతే. మూత్రవిసర్జనాఖ్యం కర్మ కాలత్రయేఽపి నస్మర్యతే, నై ప్రకటికీయ తే, సమయేఽనుష్ఠితం భవతి కేవలమ్. యద్యేన సహజమ్ కృతం తత్స్వధర్మ ఇత్యగ్రే ఉచ్యతే.

శ్లో. రాజ్ఞాసాకం గృహీ గచ్ఛం స్తత్తుల్యం చార్థినేఽదదత్
తద్గృహీ వక్తి నో రాజా సహజం తస్య తద్యతః.

81

వ్యాః— సామాన్యకుటుంబియై కార్యవశేన రాజ్ఞానహ విస్రంభం సంఛర న్నుపవనపవనవిహారే సమీపగం యాచకం దృష్ట్వా తస్మై యద్రాజ్ఞా ద త్తం తత్తుల్యం ద్రవిణం స్వయమపిచ దదం నైవస్మృత్వా స్మృత్వా బహుశ శ్లోచతి. రాజాతు తస్య ణమేవ తద్విస్తరతి, స్వకృత దానం నస్మరతి, పరేభ్యో నాపి ప్రకటికరోతి, తస్య తత్సహజత్వాత్. అస్మిన్ దానరూపధర్మే నూన మధికృతో రాజా న గృహీ.

శ్లో. సహజం యత్కృతం కర్మ తత్కర్తా సహ వర్ణ్యతే

తత్స్వధర్మణి జ్ఞేయం యద్యేన సహజం కృతమ్.

82

వ్యాః— సహజమితి - యేన యత్సహజ కృతం త త్తస్య స్వధర్మః పతత్రీ గగనే విహరతి, మానవోమహతా ప్రయత్నేన యస్త్ర సహాయేన యోగపాటవేన పాదుకాసిద్ధ్యావా విహంగపథం గచ్ఛతి.

శ్లో. స్వేనైవ జ్ఞాయతే నైవ భారస్తు స్వశరీరగః

స్వస్కంధే చాన్యహస్తస్య భారో వై దృశ్యతే కిల.

84

వ్యాః-భారోఽపి స్వశరీరగ స్వేన నజ్ఞాయతే, జంతుర్లీలయైవ చలతి, కింతు స్వేతరేణ స్వస్కంధోపరినిక్షిప్తో హస్తాఽపి భార ఇవ దృశ్యతే, కింబహునా, విరహావస్థాయాం హారోఽపి భారాయతే, రతికాలే ఘన ధమ్మిల్ల పయోధరజఘనభారయుతా స్వాంకగతా ప్రియతమా లీల యైవ భార్యతే ప్రియేణ, కుతః? విగ్రహో రైక్యత్వాత్, 'ఆశాస్మహే విగ్రహయో రభేద, మితి భర్తృహరిః.

'అద్వైతం సుఖదుఃఖయో' రితి దాంపత్యం వర్ణితమ్ భవభూతి మహాకవినా, అన్యోఽన్యభారక్షమత్వం సహజం భవతి, విశేషేణ భర్తు ర్భారవాహకత్వం కృత్యం భవతి, భీయత, ఇతి భార్యా-అయమనుభవో న కేవలం శారీరకః, మానసికోఽపి; అన్యైస్సహ సంవాస స్సంభాషణం చ భారఇవ దృశ్యతే, మిత్రవిషయే ప్రియా విషయే సహజత్వాత్ సహ వాససల్లాపాదికః భారోన భవతి; కింత్రనిర్వాచ్యానందాయైవ కల్పితే దిక్కులాద్యనవచ్ఛిన్నస్య బ్రహ్మణ ఆనందరసస్య బ్రహ్మచారీ భవతి. అత్ర భవభూతి మహాకవిః, 'కిమపి కిమపి మందం మందమాసత్తియోగా ధవిరళితకపోలం జల్పతో రక్రమేణ, అవిదితగతయామా రాత్రిరేవ

వ్యరంసీత్' ఇయాన్ కాలో యాపిత ఇతి సజ్జాతం సీతారామాభ్యాం
సహజ స్తయోద్దాంపత్యయోగః అసహజే కర్మణి లగ్నా యే యే క్లిశ్య
స్తే తే సర్వే స్వభరేతరాచరణేన మ్రియన్త ఇత్యనగ స్తవ్యమ్.

శ్లో. స్వయం హి కురుతే సర్వం ప్రియేభ్య స్సహజం హి తత్
చోదనాపూర్వకం కించి త్సర్వేభ్యః క్రియతే ఖలు. 85

వ్యా:—స్వయమితి - ప్రియేభ్యః పుత్రమిత్రకళతాదిభ్యః
స్వయమేవ అవహితో భూత్వా కర్తవ్యం కరోతి గృహీ, పరేభ్యో
గృహీ చోదనాపూర్వకం కించిత్కంచిత్రురోతి.

శ్లో. ఇష్టం యత్కర్మ యన్మైత త్కష్టం తన్మై న తద్భవేత్
కష్టం యత్కర్మ యన్మై యత్, తన్మై నేష్టంహి తద్భ్రవమ్. 86

వ్యా:—ఇష్టసిద్ధ్యై కష్టాన్యపి లీలయానుభూయన్తే యేషామిష్ట
తమా విద్యా భవతి తేషాం సుఖస్సృహం నిద్రావాఙ్మూసే సభవతి, గుర్వీ
ప్రసవవేదనాపి లీల యైవానుభూయతే; పునఃపున రాకాంక్ష్యతే తస్యం
క్షీభిః, కుతః? పుత్రస్యేష్టతమత్వాత్. భగవద్దర్శనలాలసేన భక్తేన
సప్తశైలానాం హణ మపి లీలయైవ క్రియతే.

శ్లో. స్వధర్మో యస్య యన్తన్మై సామర్థ్యం తత్కృతే విధిః
దదతే యే న శక్తౌ స్స్వ ధర్మస్తేషాం భవేన్నసః. 87

వ్యా:—యస్యయో ధర్మ ఇతి నిర్ణీతస్తత్కృతే ధర్మార్హహ
ణార్థం తన్మై సామర్థ్య మపి విధిరేవ దదాతి. తద్యథా - అధునా కలికా
తేఽవ్యధర్మబహుళే సన్త్యేవ కియంత స్సంతః పరధర్మవిముఖా
స్వధర్మనిష్ఠాతా స్వయంతీర్ణాః పరాంస్తారయన్తో భగవద్దత్తసామర్థ్యా
గురవః సర్వతంత్రస్వతన్త్రా నియోగపర్యనుయోగానర్హా మహాన్తః.
అత్ర పణ్డితరాజః 'శ్లో॥ పరార్థవ్యాసంగా దుపజహదథ స్సార్థపరతా
మభేదైకత్వం యో వహతి గుణభూతేషు సతతమ్, స్వభావా ద్య స్యాంత
స్సురతి లలితోదా త్తమహిమా సమర్థో యో నిత్యం స జయతితరాం
శ్లో॥ పి పురుషః'. ధర్మాభాసోఽపి బహుధా ప్రపంచే ప్రపంచితో దృశ్యతే.

అత్ర భాగవతమ్ శ్లో॥ విధర్మః పరధర్మశ్చాప్యభాస ఉపమా చ్ఛలః
 అధర్మశాఖాః పంచేమే, ధర్మజ్ఞోఽధర్మవ త్త్యజేత్
 శ్లో॥ ధర్మబాధో విధర్మ సాన్యత్, పరధర్మోఽన్యచోదితః
 ఉపధర్మస్సు పాపంఢో, దంభోవా శబ్దభి చ్ఛలః,
 ఇతి శ్రీమద్భాగవతే సప్తమస్కంధే పంచవశోఽధ్యాయః.

అత్ర శ్రీధరాచార్యాః-విధర్మః అధర్మవత్సాక్షాన్నిషిద్ధవత్ ధర్మ
 బుద్ధ్యాపి యస్మిన్ క్రియమాణే స్వధర్మబాధః, అన్యస్య బోధితః
 అన్యస్య పరమధర్మః - వేదవిరుద్ధో య స్సః పాపంఢః, ధర్మనదాభాస
 మానో య స్సదంభః, లోకం ప్రలోభ్య ధనాపహరణార్థం క్రియమాణో
 యస్సోఽపిదంభః; ఫలం ధర్మం వ్యాచక్షే శబ్దభిదితి. సచ ద్వివిధః
 'అర్థచ్ఛల శబ్దచ్ఛల ఇతి' అర్థచ్ఛలో యథా గాం దద్యా దిత్యక్తే
 ముష్కన్త్యాగో ద్ధాః; శబ్దచ్ఛలః దశావరాన్ భోజయే దిత్యక్తే
 దశభ్య అవరాన్ న్యూనాన్ ద్విత్రాన్ భోజయే దితి కృత్వా ఫలేన
 విత్తశాత్ర్యం కరోతి.

శ్లో. అనియోజ్య పరాన్ జ్ఞానీ హ్యశ్శితా నై నియోజయేత్

ఉదాసీన స్సదా తిష్ఠే స్మర్కటన్యాయ మాశ్రితః.

88

వ్యాః—అనియోజ్యేతి- అత్ర జ్ఞానీ బ్రహ్మజ్ఞానీ, పరాన్ స్వశిష్యే
 తరాన్, న నియోజయతి నశిష్యయతి నశాస్తి-మర్కటన్యాయమాశ్రితః;
 లోకే ద్వాన్యాయా వర్తేతే, గురుశిష్యప్రతిపాదకౌ, మార్జారకిశోర
 న్యాయః మర్కటకిశోరన్యాయశ్చ; ఆద్యే యథా మార్జార స్వశిషుం
 స్వయం ముఖేన గృహీత్వా తత్ర తత్ర నిక్షిప్య ఆహారప్రదానేన పోష
 యతి, బాలమూషికాఫేటమపి తస్మై ఉపదిశతి; తథాగురవ శిష్యాన్
 లాలనేన శిష్యయన్తి; అత్ర శ్రద్ధధానోగురుః; క్రిడావినోదాదిపరా మందా
 ధికారిణః సంసారజంబాలపటలమగ్నా శిష్యాః గురుభి ర్గుడజిహ్వాకా
 న్యాయేన స్వధర్మే నియుక్తాః- తథ్యథా కామ్యసంపాదనోపాయ సూచ
 నేన, 'జ్యోతిష్టోమేన స్వర్గకామో యజేత' ఇతివత్. ద్వితీయే మర్కట
 కిశోరన్యాయే వృక్షాద్వృక్ష ముడ్డియమానో మర్కట శ్శాఖామృగ

స్వశిశు మనిరీత్యైవోత్పతతి; మర్కటకిశోరస్తు బాల్యా జ్ఞాతినహజచాప
 ల్యాచ్చేత ప్రతఃపరిభ్రమన్నపి మాతృబద్ధదృష్టిర్గతాన్తాత్ర దర మాశ్శిష్య
 తయాసాకం విహజ్గవధేన స్వయమపి గచ్ఛతి. అనయైవ దిశా స్వయం
 విహజ్గవధసంచారి గురు ర్మహాధీరో నిరాలమ్భః శిష్యాన్ సాధన
 చతుష్టయసంపన్నాః ఉత్తమాధికారిణా స్సాన్స్వచారేణ మానేన శిక్ష
 యతి; అత్ర గురు రుదాసీన శిష్య శ్రద్ధాభక్తియతో ముముక్షుః గురు
 మార్గగవేషీ విహజ్గవధేన గురుణాసాకం స్వయమపి సంచరన్ సిద్ధో
 భవతి; అత్రీతు ద్వితియో మర్కటకిశోరన్యాయో వివక్షితః.

శ్లో. శిక్షయ న్నాతురం శిష్య మంతరజ్గదృశా నదా

తన్మయ ప్రత్వ వి త్తిష్టే, తం ధీరం కవయో విదుః,

89

వ్యాః—తత్త్వవిధిరః, అంతరజ్గదృశా ఆవర్తచక్షుస్స న్నాత్మాన
 మాతృ న్యవలోకయం స్తిష్ఠతినదా; ఏవంగుణవిశిష్టస్య మహానుభావస్య
 దృష్టి ర్బహి రాగచ్ఛతి చే త్రదాహ్యశ్రితో నికటనర్తీ శిష్య శిష్యితో
 నుగ్రహీతో భవేత్ - ఆశ్రితానా మేవ రక్షణం శిక్షణం చ గురుణా
 మేవ విహితం, పారమార్థికానాం రాజ్ఞాం ధర్మాధికారిణాం చైష
 ధర్మో నయజ్యతే, కుతఃకతిచేత్ - తేషా మాశ్రితానాశ్రితా స్సర్వే
 రక్షణీయా శిక్షణీయా స్త్రివర్గే స్థాపనీయాశ్చ.

—♦ శేషశైలారోహణమ్. ♦—

శ్లో. అవస్థా యా చ కృత్యాద్యా శేషశైలాధిరోహణే

అద్యాదౌ దృశ్యతే సర్వా శ్రమశ్వాసకరీ పరా.

90

అత్ర అవస్థా యా చేత్యారభ్య చతుర్థి శ్లోకై ర్బాలాజీతి
 తిరుపతిక్షేత్రే ఇతి పరిసిద్ధ వేంకటేశ్వరనిలయస ప్రశైల, స్వారోహణం
 పర్ణితం- కృత్యాద్యా అవస్థా - ప్రబంధనిర్మాణే గృహాదినిర్మాణే యా
 అవస్థా దృశ్యతే శేషశైలాధిరోహణే తస్మిన్ వేంకటేశసుప్రభాతే.

శ్రీశేషశైల గరుడాచల వేంకటాద్రి

నారాయణాద్రి వృషభాద్రి వృషాద్రిముఖ్యాం

ఆఖ్యాం త్వదీయవసతే రనిశం వదన్తి
శ్రీ వేంకటాచలపతే తవ సుప్రభాతమ్.

శ్లో. దృఢవ్రతాశ్చ యే ధీరా, గోవిష్టస్మరణే రతాః
పదేవదేదిరోహన్తి తద్విష్ణోః పరమం పదమ్.

91

శ్లో. చరమే పరమానంద శ్చాదౌ దుఃఖమ్ మహోత్కృష్టమ్
సదురో ర్భజనం శేషశైలా రోహణవ ధ్ధ్రువమ్.

92

వ్యాః—అత్ర గురుకులశ్లోకే వర్ణితః, ఆదౌ మహోత్కృష్ట మతి
శయితం దుఃఖమపి అంతే జ్ఞానానందప్రదం సద్గురో ర్భజనం. తథా ఆరో
హణసమయే దుఃఖద మపి గోవిందదర్శన సమయే పరమానంద ప్రద
మితి వర్ణితమ్.

శ్రీ వేంకటేశ్వర దర్శనానందోపార్జిత సుప్రభాతే

శ్లో. త్వద్గోపురాగ్గిశిఖరాణి నిరీక్షమాణాః
స్వర్గరాపవర్గపదవీం పరమాం శ్రీయన్తః
మర్త్యా మనుష్యభవనే మతిమాశ్రయన్తే
శేషాద్రిశేఖరవిభో తవ సుప్రభాతమ్.

శ్లో. సోపానానాం క్రమేణైవ గచ్ఛన్ పాప్రప్నోతి తత్పదమ్
ప్రియాస మాత్ర మేతద్వై ఫలకాంక్షప్రదావనమ్.

93

వ్యాః—ఆశ్రమా దాశ్రమం గచ్ఛే దితిన్యాయేన యో బ్రహ్మ
చర్యాద్యాశ్రమచతుష్టయం క్రమేణ పాప్రప్నోతి స న స్థలతి - పరం
సుఖ మనుభవతి; యస్తు పునః ఫలకాంక్షయా సోపానా స్వవమత్కౌ
త్వతతి స పతత్యేవ, ఆశ్రమకృమో యథా 'తైశవేభ్యస్తవిద్యానాం
యావనే విషయైషిణామ్, వార్ధకే మునివృత్తీనాం యోగేనాంతే తను
త్వజామ్' అనేన శ్లోకేన మహాకవిః కాళిదాసో రఘూణా మన్వయ
వర్ణనవ్యాజే నోపదిదేశాశ్రమచతుష్టయధర్మాన్ సంగ్రహేణ.

—♦ సదాచార స్సచ్చందవ ర్తనంచ ♦—

శ్లో. అమృచ్చన్ సాధయత్యాశు కామం కామం చిక్రీడితమ్
ఆప్తోక్తకరణే సూనం హేతుం పృచ్ఛతి మూఢధీః.

94

వాగ్ధ్య:— మూఢధీః చిక్కిరితం కామం కామ్యకర్మ, కామపురుషాఙ్గాంగభూతకర్మ, యత్త త్కర్మ మిచ్ఛతి, తత్కామం కామం ప్రకామం నితరాం సాధయత్వేవ, అపృచ్ఛన్ కిం- స్వేష్టం సాధయితుం గానపానస్త్రైణిపృసంగే స్వాప్తా న పృచ్ఛన్నేవ ప్రవర్తతే - మూఢ్యో పేయావా నవేతి వేశ్యవాటికాయాం సటవిటగాయక గణికాగోష్ఠ్యాం వత్తవ్యంవా నవేతి నకమపి పృచ్ఛతి - స్వచ్ఛందేనైవ పరమోత్సుకతయా వర్తతే మూఢః; ఆప్తా గురవః శాస్త్రువిద సాస్వర్యకాలికతత్త్వవేత్తారః - ఖేలనపరస్య శిశో రక్షరపరిచయస్సానభోజనకేశసంస్కారాదిషు ప్రవృత్తి ససహజా నప్రభవతి - తథాపి గురవో బలాత్కారేణ తంతత్తత్కర్మసు ప్రవర్తయన్తి ఖలు; యువాపి సంధ్యావస్తన సమిదాధానాదికర్మసు సాధుసేవనదేవతాదర్శనాదిషు బ్రహ్మచర్య ప్రాణాయామాదినియమేషు సహజం న ప్రవర్తతే, హేతుం పృచ్ఛతి- 'అహరహ సంసంధ్యా ముపాసీత' 'సత్యం వద' 'ధర్మం చర' ఇత్యాదీనాం వేదవిహితత్వాత్ తేష్వవశ్యం ప్రవర్తితవ్య మితి సాధూనా మాశయః; ఆప్తోక్తి ముల్లంఘ్యి వేదశాస్త్రవిధి మవమత్స్య యస్తదవలంబ్యనే హేతుం పృచ్ఛతి స సాధుభి ర్బహిష్కార్యః, నాస్తికో వేదనిస్తకః లోకేఽపి,

సేనాస్యేవ విజానాతి పదాతి ర్వేత్తి న క్వచిత్
స్థితిం గతించ సేనాయా స్తస్యాజ్ఞా వై ప్రవర్తతే.

నకేవల మేతత్సేనాయామేవ - వ్యవహారేఽపి సత్యపి కారణే సమయవిశేషేషు రాజాజ్ఞా స్వబలేనైవ ప్రవర్తతే, హేతు ర్న ప్రకటిక్రియతే; కింతు రాజధర్మాధికారిభి రాప్తైః ధర్మరిరక్షుభి ర్భవితవ్యం నోచేత్ రాగాదివశాత్ పరం దూషయన్త సాస్వధికార మిహ ముత్రాపి పతితా భవేయః.

శ్లో. ఆరాత్ఫలప్రదం నూనం హితం తద్వత్ప్రియం జనః

యథేష్టం కల్పయత్యర్థం వేటం కృత్వా ప్రియం కథామ్.

95

వాగ్ధ్య:— హితం జ్వరితస్య కషాయ సేవనమ్, ప్రియం తస్యైవ

చిత్రాన్నాదిగురుపదార్థభక్షణంశీతలజలస్నానపురోవాతాదిసేవనాదికం; అన్యత్ర హితం సత్యశౌచాదిధర్మానుష్ఠానం, ప్రియం సియమరహితాహరవిహరసేవనం ద్యూతాభేటాదివ్యసనరూపం. ఆరాత్ఫలప్రదత్వముభయోరపి నిశ్చితమేవ-జనః సర్వజంతుసాధారణజననమాత్రివిశిష్టః-ప్రాకృతః-సతు కృతబుద్ధిః-మూఢః అవిమృశ్యకారీ-ఆరాధ్యూరసమీపయోరిత్యమరసింహస్య మతం స్వమతానుసారేణ సమర్థయతి తద్యథా-హితమారాత్ఫలప్రద మిత్యత్రిదూరఇతి కృత్వా హి తస్యదూరఫలకత్వాత్ తత్పరిత్యజతి, ప్రియమారాత్ఫలప్రదమిత్యత్రి ప్రియస్య ఫలం సమీపఇతికృత్వా ప్రియేషు సక్తో భవతి. అత్ర జనః న కేవలం మూఢః ప్రమదనశీలజంతుః ధృతరాష్ట్రీవ తస్యపక్షే మోహవిష్టస్సన్ ఇదం కృత్యమిదమకృత్యమితి న జానాతి. ఏషంగుణవిశేషణవిశిష్టస్స న్నారాచ్ఛబ్దస్య యథేష్ట మర్థం కల్పయతి. ఫలధర్మ మాశీత్య - ఫలధర్మస్వరూపం వర్ణితం 'స్వధర్మో యస్యేతి-సప్తాశీతిమశ్లోకవ్యాఖ్యానే-భేటం కృత్వేతి కిం? 'భేటః కఫే గ్రామభేదే చర్మణ్యస్త్ర్యర్వతి త్రిషు-అత్రభేటః చర్మకృత మండలాకృత్యాయుధవిశేషః-ఖడ్గఘాతవారణార్థం యోధా ధారయన్తి. అత్రగురూపదిష్టసూక్తయవేవ ఖడ్గప్రహారాః-మలినజీవస్మాసురబుద్ధివినా శాయప్రియ క్తఖడ్గప్రహారా ఏతే - తేషా మప్రియత్వాత్-తద్రూప ఖడ్గప్రహరవారణార్థం ప్రియాం కథాం భేటంకరోతి గురూన్ ప్రతిప్రియకథాకథనేన గురుభోధాన్ వారయతి మూఢ ఇతి పిండితార్థః. ప్రియాం కథా మిత్యత్రి యా కథా స్వస్య ప్రియా భవతి ధర్మాసనుష్ఠానవిషయే తా మేవోదాహరతి. ప్రాణాయామపరో ష్యేకోన్మత్తో-ఽభూత్, సత్యవాదీ వ్యవహారే వినష్టః, ఆచారపరో దరిద్రో-ఽభూత్ విద్వాన్లబ్ధస్థితిః, తస్మాన్మయా ప్రాణాయామాదియోగసాధనజాతం వా సత్యశౌచాదిగుణజాల మపివా శాస్త్రాభ్యాసోవానాద్రీయతే ఇతి మూఢః ప్రతిపాదయన్తి. ప్రియకథాబలేన ప్రియకథాభేటంతరితః పృష్ఠాంతరితకమరఞ్చ గురుశిక్షారూప్రహారాన్ పరిహరతి. కింతు స్వచ్ఛందానుసారప్రవర్తనే మూఢః న కేనాపి వార్యతే - అనర్థప్రణమామ్రతేణ న సరో జహతి ప్రియం-యా కాచన విధిహతా యత్ర కుతాపి గర్భ

వేదనయాపన్నా ఇతి గృహమేధినః ప్రజానంపత్త్యర్థం న యతస్తే కిం?
అబలా అపి ప్రసూతివేదనాపద్భయా ద్భర్తృనేవాం పరిహరంతి కిం?
శ్లో. హితం దూరతరం కృత్వా ప్రియమేవ చిక్రీడ్మతి

ధృతరాష్ట్రో యథా పూర్వం చోదితోఽపి ముహుర్ముహుః. 96

వ్యాః—హితమితి - భీష్మద్రోణకృపవిదురాదిభి స్సంతతం బోధి
తోఽపి తేషాం హి శోపదేశ మనాదృత్య ధృతరాష్ట్ర స్సంతస్య (ప్రియ
మేవాకరో త్పాండవానా మహితాచరణేన. మూఢాఅపి దై వహితా
చరణే చోదితాఅపి ప్రియమేన కర్తు మిచ్ఛంతి.

శ్లో. శ్రీకృష్ణార్జునయో స్సత్తా మామ్మికేయేన జానతా

ప్రియం ప్రియసుతస్యాధే సభాయాంవై తథాకృతమ్. 97

వ్యాః—జానతేతి కిం - శిశుపాలవధావసరే శ్రీకృష్ణస్య చోత్తర
గోగ్రహణావసరే పార్థస్య ప్రాణాపః ప్రకటికృతః తథాకృత మితి పతి
ప్రతాయా స్సృషాయా మానభంగః గ్రామపంచకమపి పాండవేభ్యో
నాంగీకృత మంధనృపతినా, తస్య సుతస్య ప్రియచిక్రీడ్మా వంశనాశాయైవ
పర్యవసితా. అహో ప్రియకరణే జీవానా మభినివేశః- పురస్థితోఽపి
భగవతోఽపి మాహాత్మ్యం నగణయతి. లబ్ధప్రతిష్ఠస్య జగ దేకవీరస్య
పార్థస్య శౌర్యమపి విస్మరతి. అకార్యశత మపి కరోతి. విశ్వరూపదర్శి
ధృతరాష్ట్రోఽపి విహితహితాచరణే పరాజ్ఞుభో భూత్వా సుతస్యాధే
ప్రియమే వాకరోత్.

శ్లో. హితం హిత్యా ప్రియంకృత్వా విజ్ఞోఽపీహ విపద్యతే

శిష్టబోధ మతిక్రమ్య భగ్నిష్టో భవతి లోలుహః. 98

వ్యాః—విజ్ఞోఽపి విద్వా నపి-ఇహేతి కిం? ఐహికభోగేషు అత్ర
‘విద్వానపి కామయతే యతతే సతతం పుత్రమిత్రకళత్రాదిషు
నిర్వేదం నైతి కామకామితి శ్రీరామ స్వరాజోక్త మనుసంధేయమ్.
లోలుహః శ్రుప్తపత్యార్థకాముకః మోహవిప్లవః శిష్టబోధ మితి సుదే
ష్టాయా బోధం కీచకః, విభీషణాదీనాం బోధం రావణః అవమత్స ఆప
దృతాః ఖలు.

శ్లో. కైతవేన హృతా కాంతా విజయేన విజానతా

కృష్ణానుయాయినా తద్వ న్మానవేషు నయుజ్యతే.

99

వ్యా:—కృష్ణానుయాయినేతి కిం? శ్రీకృష్ణః గురు ర్భవితవ్యా భిజ్ఞః పరమాత్మా ధీప్రిచోదకః సూక్ష్మధర్మవేత్తా యద్యపి కైతవం పరిహార్యం 'సర్వభర్తాన్ పరిత్యజ్య మా మేకం శరణం వ్రజేత్సుక్త రీత్యా గుర్వనుయాయినః గుర్వనుసరణమేవ పరో ధర్మః తాటకాయా వధేపి గురోః ప్రచోదనా శ్రీరామచంద్రస్య స్త్రీసఖో నిషిద్ధోఽపి విధి రభూత్. అనయైవ దిశా భార్గవరామస్య మాతృవధః. 'న దేవ కార్యం మనుష్యేషు'

శ్లో. తథా గోగ్రహణే కృత్వా మోహవిప్లౌ రణేఽర్జునః

అనన్యగతిక స్త్వాద్వై బహుష్పేకో ద్వితీయకే.

100

వ్యా:—తథేతి హనూమతా యథైకేనాపి పురా లంకాయాం తథార్జునేన వికాంతం గోగ్రహణావసరే న ఏవ కురుక్షేత్రే కార్మణ్యదోషోపహతః కిరీటీ-అహమికా వీరాణా మలంకారః- అనన్యగతికత్వ మేవ ఆత్మపౌరుషప్రకటనావకాశః - అనన్యా ద్రౌపదీ సభాయాం- అనన్యగతికో గజేంద్రః. కురుక్షేత్రే బహుష్పేకః సమాజే వీరోఽపి భీరు ర్భవతి - బహవో వయ మస్మాభి స్సర్వైర్నమ ర్తవ్యం - యుద్ధే ప్రవృత్తేనతి కేచన జీవంతి ఖలు మిరియం త్వితరే. అహం జీవామీతి ప్రాణరక్షణప్రణయినా భటేన సర్వాత్మనా నయుధ్యతే - కింతు మమ కారావిప్లవేతా స్సవ్యసాచి రపి మోహవిప్లౌ నిర్వీర్యోఽభవత్. సపవ సార్థః హృషీకేశే నోపదిప్తః గతనందేహో విజయోఽభూత్ సార్థకనామా. అనన్యగతికా గౌః వ్యాఘ్రమపి వ్యాపదయతి, అనన్య సహాయోఽర్జునోఽపి గోగ్రహణకాలే మహారథిత్వం ప్రదర్శితవాక్.

శ్లో. యథేష్టాశీ భవే త్స్వస్థః పథ్యాశీ త్వాతురో భవేత్

న యుజ్యతే దేవకార్యం మనుష్యేషు కదాచన.

101

వ్యా:—స్వస్థస్య గాఢజఠరాగ్నౌ సర్వం జీర్యతే, ఆతురః రోగీ, తేన పథ్యాపథ్యవివేకః కర్తవ్యః, యథేష్టాశీతి యథేష్ట మన్నతి యథేష్టాశీ- అశన మాహరః విహరన్యా ప్యుపలక్షణమ్, స్వస్థః స్వస్థిక్ బ్రహ్మణి తిష్ఠతి స్వస్థః, బ్రహ్మనిష్ఠః, యథేష్ట మత్తి యథేష్టం

వర్తతే, “నిస్సైగుణ్యే పథి విచరతాం కో విధిః కో నిషేధః” స్వస్వస్య విధినిషేధౌ న స్తః-“త్రైగుణ్యవిషయా వేదాః నిస్సైగుణ్యో భవన్తు” నేతి స్మర్యతే-స్వచ్ఛందవర్తనం మానవేషు దోషాయైవ ప్రధవతి-మహానుభావేషు నదూష్యతే-కుత ఇతిచేత్-స్వశబ్దో బ్రహ్మవాచీ ఆత్మ తాదాత్మ్యేన యే హ్యైశ్వరసంకల్పం జానంత స్తత్తదనుసారేణ ప్రవర్తంతే-తే నూన మిశ్వరేచ్ఛానిర్వాహకాః - తేషాం సమర్థానాం విషయే స్వచ్ఛస్తవర్తనం నదోషాయ.

శ్లో. యథేష్టం వర్తతే సిద్ధ స్సాధకో నియమేన వై
సదాభ్యాసా త్సదాచార స్సహజం చరతే మునిః.

102

శ్లో. నదీనాం జలవృక్షానాం మలం వేగేన నశ్యతి
పల్వలాధిగతం తత్తు జీవనం దూషయ త్యహో.

103

వ్యాః—సదాచారా దితి-“అనంశయం క్షత్రపరిగ్రహక్షమా యదార్య మస్యా మభిలాషి మే మనః, సతాంహి సందేహపదేషు వస్తుషు, ప్రమాణ మంతఃకరణప్రవృత్తయః.” ఆరాత్ దూరాత్ పాపస్య తిష్ఠంతి యే తే హ్యార్యాః ఇతి న్యాయాత్, ఆర్యం సుశిక్షితం మనః అభ్యాసవశా త్సదాచారవేన తిష్ఠతి. ధూమపర్యాకులేక్షణేన మఖనా విస్తృప్తం హవిర్హుతాశనవవ. అన్పప్తవర్తన స్సాధవః తథాపి తే పరిశుద్ధాః - అత్ర ‘యస్య నాహంకృతో భావో బుద్ధి ర్య స్య స లిప్యతే” “కిం చింత్యం కి మచింత్యం కిం కథనీయం కి మస్య కథనీయం కిం కృత్యం కి మకృత్యం నిఖిల మిదం జానతామ్ విదుషామ్” ఇత్యాద యోఽనుసంధేయాః. కాళిదాసే నాపుక్తం ‘దిప్త్యా ధూమాకులిత దృష్టేరపి యజమానస్య పావకవ వాహుతిః పతితా.

శ్లో. తథావై మహతాం దోషః ప్రభావేన ప్రణశ్యతి
స ఏవాల్పే బృహద్భూయా త్తస్మా న్నానసరేత్తు తాన్.

వ్యాః—ప్రాయేణ స్థూలధర్మ వషం నిరూప్యతే - శాస్త్రేషు సూక్ష్మధర్మోఽనిర్వచనీయః - మహద్భి రసప్థితః సద్గురూపాసనయా లభ్యః- సతు శాస్త్రగ్రంథేభ్యః-

శ్లో. తథావై మహతాం దోషః ప్రభావేన ప్రణశ్యతి

స ఏవాత్మే బృహత్ భూయా త్రస్మా న్నానుసరేత్తు తాన్, 104

వ్యా:—గరళభక్షణం మరణాయ కల్పతే. కంఠేకాలేన హాలా హలభక్షణం లీలయా కృతమ్ - శేషం సుగమమ్.

శ్లో. సత్యం శౌచం భయం భక్తిం ధృత్వా గురుషు సజ్చరేత్

మనోవిలయపర్యంతం పశ్చాత్తత్సహజం భవేత్. 105

వ్యా:—సిద్ధే యాని లక్షణాని తాని సహజాని, సాధకాయ విధి యస్తే - అపిచ “నాద్వైతం గురుసన్నిధా విత్యుక్తత్వాత్ - నియమాను సారేణ గురుషు సజ్చరేత్ - మనోవిలయపర్యంతం జపతపఆదికం సర్వం విధీయతే, యదా మనో లయం యాతి తదా పూర్వాభ్యంతం సకలం సహజం భవతి, సహజతుల్యం భవతీ త్యభిప్రాయః.

శ్లో. ధావన్ యోధ శ్చిర శ్చిన్నోఽప్యలంధావతి వేగవాన్

అమనస్క స్తథా యోగీ సదాచార శ్చర త్యహాన్. 106

టీ:—శిరశ్చిన్నోఽపి వేగవాన్ యోధః ధావత్యేవ అలం, పూర్వవేగానురూపం, పశ్చాత్పతతి - తథా అమనస్కోఽపి యోగీ ప్రార్థకర్మాణ్యసజ్జో హ్యచరన్ ప్రార్థవేగే క్షీయమాణే పతతి, శరీర త్యాగం కరోతి.

శ్లో. తస్మాత్తత్సద్విధిపర్యంతం నియమేన గురుం భజేత్

యథేష్టాచరణం మూఢే హ్యనర్థాయ ప్రకల్పతే. 107

వ్యా:—మూఢే - మోహవిప్లవే, కృత్యాకృత్యానభిజ్ఞే - శేషం స్పష్టమ్ - కింశాంతి ర్జపేన ఉత శాంత్యా జపః.

శ్లో. ఉన్మత్తాయ నచోద్వాహ స్పృహవోన్మాదనాశకః

అభ్యసేత్తరణం నద్యాం, నద్యాం నా వతరేత వై. 108

శ్లో. విద్వాన్ పఠతి సమ్యగైవ సమ్యక్పాఠా ద్భవేత్తు సః

సృజేద్భీషం భవేద్భూషం భీషా ద్భూషం ప్రరోహతి, 109

శ్లో. ఘట స్తిష్ఠే చ్చిలాగర్తే స భవే ద్ఘటయోగతః

చిత్తం సంయమతే యోగీ యోగీ భవతి సంయమాత్.

110

వ్యా. — యస్య మదనోన్మాద స్తస్య తచ్ఛాన్తి ర్వివాహేన
భవతి - ఉన్మాదనిదానజ్ఞై రాప్తై రుద్వాహః క్రియతే యదా తదా
శామ్య త్యున్మాదః, పృథ్వీజయో ర్జన్యజనకవిచారణే వృథాకాలం
యాన్యత్సేవ- విశ్వాసేన యదా బీజ మారోపితం భవతి తదా
వృక్షః పౌరోహత్యేవ- పృథివీనం శిలాయాం ఘటే స్థాపితేనతి గర్భో
భవతి, గర్భే ఘట స్తిష్ఠతి, పృథమదశాయాం పృథివీసూర్యకం ఘటం
స్థాపయేత్ - అనయైవదిశా సర్వం యోజనీయమ్.

శ్లో. ఏతయో ర్ఘటనం కష్టం దుస్సాధం త్వల్పమేధసామ్

శ్రద్ధయా యః కరో త్యేక మన్యం విస్త త్వసంశయమ్.

111

వ్యా. సుగమమ్.

శ్లో. కింవర్ధతే జప శ్చాద్యై కిం శాన్తి ర్వర్ధతే జపాత్

దినేదినే జపం కుర్వన్ క్రమా చ్చాన్తిం ప్రపన్యతే.

112

వ్యా. సుగమమ్.

శ్లో. కుర్వ స్నేకంతు దైర్యేణ విస్తతేఽన్యంతు బుద్ధిమాన్

ఆయుషః క్షయ మాప్నోతి శక్త్యాభిః ప్రాకృతో జనః.

113

వ్యా. సుగమమ్.

శ్లో. స్వయ మేష్యతి వై సిద్ధి స్సన్మార్గేజైవ గచ్ఛతః

ఆలవాలేఽర్పితే నీరే స్వయం పుష్పం ఫలం యథా.

114

వ్యా. సుగమమ్.

రో లం బాష్టకమ్

పండితరాజ, దంటు సుబ్బావధాని విరచిత భారతీవిలాసాంతర్గతమ్

శ్లో. శ్రీవాణీచరణారవిన్దమధుప శ్చేతోహరాం యుంకృతిమ్

కీటానాం నికటే కరోతి వితరన్ తాదాత్మ్య మీశేచ్ఛయా

తామ్రాజై ననునాదయన్ శుతిహితం తామ్రామ్రాకాభాస్థితాన్

కేళీలోలవిఘూర్ణబాలకగణాన్ నిద్రాపయన్ లీలయా.

౧

వ్యా:—రోలంబాష్టక్యా వర్ణితో మహానుభావో రాజయోగీ
సద్గురుః ఉత్తమధ్వనిభూయిష్ఠం శ్లేషానుప్రాణిత మిద మప్తకం జగన్నాథ
పణ్డితరాజాన్యోక్తిస్ఫరకం భవతీతి సహృదయసమ్మతమ్. శ్రీవాణీతి-
మధుపాః యుజ్కారం కుర్వన్తి. సారస్వతోపాసకః శ్రీవాణీచరణార
విన్దమధుపానేన యోగీ సర్వజ్ఞ సర్వసమర్థో భవతి. “యస్యాం దృష్టి
లీయేతే సా సరస్వతీ” ప్రకృతిః మనః సుఖమ్నా శ్రీ బహునామా సా
ఇత్యుక్తత్వాత్ శ్రీవిద్యోపాసకో బ్రహ్మవిద్యోపాసక స్సూచితః తస్య
ఝాంకృతి రుపదేశరూపా కీటానాం నికటే, ఆశ్రితానాం నికటే
కరోతి, తాదాత్మ్యం వితరన్, భిమరకీటన్యాయేన సద్గురుః భయ
యోగేన లయయోగేనవా శిష్యాయ తాదాత్మ్య మీశ్వరేచ్ఛయా
ప్రదాస్యతి- “ఈశ్వరానుగ్రహదేవ పుంసా మద్వైతవాస నేత్యుక్త
త్వాత్ - కీటం కోడే నిక్షిప్య తస్యాన్తికే యుంకారం కృత్వా భయ
యోగేన తాదాత్మ్యం భిమరత్వం ప్రదాస్యతి కీటస్య - నకేవల
మాశ్రితానుగ్రహః మహానుభావా ఆత్మసద్భుతై ర్మిళిత్యా ధర్మ
ప్రచార మపి కుర్వన్తితి సూచితమ్. తామ్రాక్షానితిపాదేన శుతి
హితం, భ్రమరశ్చే శ్చ నామయే, తామ్రాక్షాన్ కోకిలాన్ కిసలయ
రాగేణ తామ్రాయమాణామృతాభోపరిస్థితా ననునాదయన్ అను
శుక్త్య నాదం కారయన్, అన్యత్ర శుతీశబ్దేన వేదః, శాఖాశబ్దేన
శాస్త్రాణి, శాఖాస్థిత తామ్రాక్షిపదేన కవితాశాఖా మాయాథా
వాల్మీకాదయ స్సూచితాః; కేళీలోలేతి - మహానుభావా నకేవలం

శిష్యభక్తగోష్ఠ్యామేవ బాలకై స్సార్థమపి తే కాలవినోదం కుర్వంతి.
 “కదా బాలైస్సార్థం కరతలజతాలై స్సహ రమన్” అథవా బాలక
 గణాన్ అజ్ఞాన్ వివేకహీనాః కేవలానుగ్రహేణ నిద్రాప్రయః తేషాం
 నిద్రాతుల్య నిర్వృతిం ప్రదాస్య న్నితిభావః - యథాబాలాః లాలీగాన
 మాధుర్యేణ నిద్రితా భవంతి తథా గురూణాం బోధరూపసుధామాధు
 ర్యేణ మూఢా అపి నిద్రితాః జాగ్రదనుభూతద్వంద్వజాతం విస్మరంతః
 సుఖతా ఇతిభావః, భ్రమరనాదమాధుర్యేణ బాలకా నిద్రితాభవంతి
 భ్రమరపక్షే.

శ్లో. ఓంకారాభ మశేషమస్త్రీఫలదం బుద్ధేః ప్రబోధం పరమ్

యంకారం బుధసమ్మతం కురితిహితం యచ్చిత్తవృత్తే ర్లయమ్

కామం సంస్మతిదుఃఖభారశమనం కళ్యాణసంపర్ధనమ్

శ్రీవాణీచరణారవిష్టమధుపో గాయ త్యజసం ముదా.

౨

వ్యాః—ఓంకారాభ మితి—రోలమ్మకృతఝజ్కారవఓంకార
 రూపేణ నిరస్తరభ్రమరనాదేన యోగిజనశ్రోతవ్యోనాహతనాదః
 ప్రణవరూపస్సూచితః, ప్రణవస్తు సకల మస్త్రీఫలప్రదః—“తస్యవాచకః
 ప్రణవః” ఇత్యుక్తత్వాత్. ప్రణవస్య వేదసారత్వాత్, ఆత్మనః
 ఆకాశశరీరత్వాత్, శబ్దస్య ఆకాశగుణకత్వాత్ ఓంకారస్య ఆత్మయోగ
 ఫలకత్వాత్. ఓమి త్యాత్మానం యజ్ఞేతే త్యుక్తత్వాత్. బుద్ధేరితి
 నాదోహి నిద్రితాన్ ప్రబోధయతి నాదోపాసనాయాః పరమం
 ప్రయోజనం ప్రబోధః సర్వేషాం చిత్తలయసాధనానాం నాదోపాసన
 మేన ఉత్తమతయా పరిగణితం భగవతా శక్కురేణ, భారవాహకా లోకే
 నాదమాశ్రయంతి ఖలు, తథా సంసారభారోపి నాదోపాసనైః
 లీలయా ధార్యతే, గాయంత త్రాయత ఇతిగాయత్రీ ఇత్యుక్తత్వాత్
 ‘యథా భ్రమరః తథా యోగిరాట్’ కల్యాణ సంపర్ధనం క్రమేణ
 మోక్షప్రదం ప్రణవం వా గాయత్రీం వా సస్తత ముపాస్తే.

శ్లో. పుల్లామౌజమరన్దవిస్తు రశనం హంసై స్సహాలాపనమ్
తీర్థానాం నికటే సదా నివసనం సూర్యాజ్ఞసంసేవనం
నాదోపాసన మన్వహం విహరణం కోక్తై శ్చకోరైస్సహ
భో రోలమ్మ తవాఖిలం శుభకరం ధన్య స్త్వదన్యోఽస్తి కః. ౩

వ్యాః—పుల్లామౌజేతి- కోమలం కుసుమ మబాధయన్ ప్రతి
కుసుమం చిన్దుమాత్రపరిగ్రహం కరోతి రోలమ్మః, యోగిపక్షే వివృతద్వారే
మహానుభావో భిక్షా మటతి, అనంచయబుద్ధ్యా కబళమాత్రం స్వీక
రోతి, గృహస్థా న బాధయన్. హంసై రితి. అన్యత్ర పరమహంసపరివ్రాజ
కాచార్యై స్సహోక్తిప్రత్యుక్తి యోగీ లభతే. హంసై స్సహ తీర్థేషు
తటాకాదిషు సంవాసః గంగాదితీర్థరాజిషు యోగినో నివసన్తి. సూర్యాజ్ఞ
సంసేవనమ్- భృమరపక్షే దివా కమలేషు రాత్రౌ కుముదేషు మకరన్ద
మాస్వాదయన్ సూర్యచన్ద్రసంసేవనం కరోతి భృమరః అజ్జశ్చంద్రః -
యోగిపక్షే సూర్యాజ్ఞశబ్దాభ్యా మిడాపిజ్జళే సూచితే. శేషం సుగమమ్.

శ్లో. అభ్యస్తాఖిలవేదశాస్త్రనిచయా ఆజన్మశుద్ధా ద్విజాః
నిత్యోపాసితసత్యశౌచకరుణా నిర్లిప్తచిత్తాస్తు యే
త్వద్వృత్తే రనువర్తనేన మునయో జీవన్తి తే నిర్భయాః
భో రోలమ్మకదమ్మః సత్కవివరై రాన్య స్త్వదన్యోఽస్తి కః. ౪

వ్యాః—అభ్యస్తాఖిలేతి - ఏవంగుణవిశిష్టా మునయో యోగినో
నిర్భయాః జీవన్తి. కేన? త్వద్వృత్తే రనువర్తనేన. భ్రమరన్య వృత్తిః మధు
కరవృత్తిః-మధుకరవృత్తిస్తు వర్ణి తాపూర్వశ్లోకవ్యాఖ్యానాం; యద్వా
త్వద్వృత్తే రనువర్తనేతి భవచ్ఛీలానుసరణేన యోగినోఽపి సద్వృత్తా
భవన్తి, కిముతాన్యేషామ్.

శ్లో. పజ్జే జన్మ సుధాంశువైర మనిశం మధ్యేజడానాం స్థితిః
ఇత్థంభూతకుశేయేఽమృతసమం గూఢం విలీనం రసం
భో రోలమ్మః వివేక్తు మస్తి కిమహో లోకే పటు స్త్వాం వినా
సీరక్షరవివేచనం కిమధికం హంసన్య పుణ్యై ర్యకః. ౫

వ్యా:—పశ్చేజన్మేతి - పజ్జజన్మ - సుధాంశువైరమ్ అమృత
కర శ్చంద్రః జడానాం మధ్యే - లడయో రభేదః - జలానాం మధ్యేస్థితిరిత్యే
తత్సర్వం సుధామత్పాదససామగ్రి - సుధావిరోధి సామక్ర్యాం విద్య
మానాయామపి కుశేతయే పద్మే సుధాసమం మకరస్థ మస్తీతి కో వేత్తి?
హే రోలమ్బు భవానేవ సమర్థః; అన్యత్ర జీవన్య పశ్చేజన్మ-పాపాత్మా
పాపసమ్భవ ఇత్యుక్తత్వాత్ - సుధాంశువైరం. కళాప్రపూర్ణాః అమృ
తకరాః యేషాం కరే సుధా విద్యతే తే గురవః, తై ర్విరోధః- మూఢా
స్సాధువిరోధినః; జడానాం మూర్ఖాణాం మధ్యే స్థితిః. సజ్జనసహవాసః
“జాడ్యం ధియో హరతి సింహతి వాచి సత్యం” ఇతి భర్తృహరిః.
పాపసమ్భవే సాధుదూరే జడమధ్యస్థితే కాయే-మృతవస్తునోర స్థిత్వం
యోగినవవ జానన్తి నాన్యే.

శ్లో. లక్ష్మీమన్దిరనిత్యవాసరసిక స్త్యతోఽస్తి కిం భాగ్యవాన్
సారాసారవివేచనేతి కుశల స్త్యతోఽస్తి కిం తాత్త్వికః
ఆనన్దామృతనిత్యపానకలిత స్త్యతోఽస్తి కిం యోగిరాట్
భో రోలమ్బుః తపావలమ్బన మహో నూనం భవే త్తారకం. ౭

వ్యా:—లక్ష్మీమన్దిరేతి - లక్ష్మీమన్దిరనిత్యవాసరసికః భగ్గమర
పక్షే ‘లక్ష్మీః పద్మాలయా పద్మా’ ఇత్యుక్తత్వాత్, కమలాధివాసః
అసారం పుష్పజాతం పరిత్యజ్య ఆనన్దామృతపానం మధుపానమ్, అన్యత్ర
యోగిపక్షే సహస్రారికమలే వాసః, భాగ్యవాన్ షడ్భిర్భాగ్యవాన్-ఆన
న్దామృతేతి-యచ్ఛంద్రశ్చేతధారా విగళిత మమృతం... ఇత్యుక్తత్వాత్.
యోగబలే నాన్తర మమృతం పిబన్తి. వంగళతీతివగళేత్యాదినా అమృత
పానం మన్త్రబీజోచ్చరణేనాపి లభతే, ‘పిబ రే రామరస’ మిత్యాది
రత్యానుసంధేయః; తపావలమ్బనం తారకం భవతి, సిద్ధానుసంధేయః తారకం.
“తీర్ణా స్వయం భీమ భవార్ణవం జనా నహేతునాన్యాసపి తాయస్త్య”
ఇత్యాచార్యోక్తిః - తారకం భవతారకమ్ - త్వా ప్లవనతరణయో
రితి ధాతుః.

శ్లో. దూరం ముచ్చసి చమృకం తు విరసం భోగం వినా వాసనాం
 దూరం ముచ్చసి కేతకీం సరజసం స్నేహంవినా బాంధవం
 దూరం ముచ్చసి కింశుకం కి మరుణం రాగం వినా రజ్జనం
 భో రోలమ్మ! భవద్వివేకగరిమా త్వాలమ్మనం యోగినాం. ౭

వ్యా:—అనుభవరహితా వాసనాభవబాధాం విధాన్యతి, విర
 సం చమృకం దూరం ముచ్చసి, స్నేహః స్నిగ్ధభావః మైత్రీ తద్విరహిత
 కేవలబాంధవమ్ బధ్నాయైవ కల్పత ఇతి; రజోబహుళాం మకరందరహితాం
 కేతకీ మపి ముచ్చసి, రాగంవినా రజ్జన మితి అనురాగరహిత రజ్జనం
 వాచారజ్జనం వృథమితి; ప్రేమరసోరాగః తద్విరహిత కేవలరక్తవర్ణం
 కింశుకం పరిహరసి; సదసద్వివేచనేన సత్సజ్జవ వ క్రియతే భవతా
 రోలమ్మేన.

శ్లో. కామస్యాపి భవత్కృపావిరహితం కాష్టం భవే త్కార్మకం
 దుష్కన్తోఽపి భవత్కృపావిరహితః కిం ప్రాప్నుయా ద్వల్లభాం
 ఆచార్యోఽపి తవోపమావిరహిత స్తత్త్వం కథం నిర్దిశేత్
 భో రోలమ్మ! తవావలమ్మనవిధో సర్వేఽపి బద్ధదరాః. ౮

వ్యా:—కామస్యేతి- అశయ స్త్విత్సుధన్వినో జ్యోతిలోకవిజయ
 కార్మకమపి జ్యోవిరహితం కాష్టం భవతి; దుష్కన్తోఽపి తత్వత్ర శకు స్తలా
 సన్ధానం సూచితం- భ్రమరబాధావర్ణనం “చలాపాజ్ఞ” మితి శాకు స్తల
 కథావిధాన మత్యానుసంధేయమ్- ఆచార్యః అద్వైతబోధక శ్రీశంకరా
 చార్యః అన్యతజడదుఃఖాత్మకో జీవః సచ్చిదానందస్వరూపో భవతి; కథ
 మిత్యుక్తే “భ్రమరకీటన్యాయ ఏవోదాహరణమ్” రోలమ్మస్తు కీటాన్
 భ్రమరాన్ కరోతి, గురవః జడానాం బ్రహ్మైక్యం ప్రదాన్యన్తి తస్మాత్
 శ్రీశంకరభగవత్పాదోక్త జీవన్ముక్తలక్షణం సర్వథా రోలమ్మే హ్యుప
 పన్న మితి సూచితమ్, రోలమ్బాష్టకేన కవినా.

శుకాష్టకమ్

శ్లో. అలఙ్కర్షన్ వాణీకరకిసలయం జ్ఞాననిలయమ్
కలం శుకూషూణా మల మమలతత్త్వం ప్రకటయన్
ఫలం జిజ్ఞాసూనాం స్వయ ముపదిశన్ వక్త్రగళితమ్
శుకోఽయం కోఽయం భో శుకకవి పరో భాతి హరితః,

వ్యా:—అలఙ్కర్షన్నితి- శ్రీశారదాదేవ్యాః లీలాశుకః తస్యా
పాణిపల్లవమ్ జ్ఞాననిలయమ్ - విజ్ఞానస్య నసతిః పుస్తకపాణిర్వాణీతి
ప్రసిద్ధత్వాత్ ఏవంభూతవాణీకరకమల మలఙ్కర్షన్ భూషయన్ శుశ్రూ
షూణాం శ్రోతుకామానామ్ “పరివస్యాతు శుశ్రూషా” ఇత్యుక్త
త్వాత్ భక్తానామ్ పూజకానా మితిచ; కేవలతత్త్వం సంశయ గహితబ్రహ్మ
జ్ఞానమ్ అలం సిద్ధిపర్వస్తమ్ - పూర్ణం - కలం - మనోహరం యథాతథా
ప్రకటయన్ బోధయన్ జిజ్ఞాసూనాం - జ్ఞాతుకామానామ్ ఫలం పరమ
ప్రయోజనసూపం, యద్వామ్నోక్షరూపం వక్త్రగళితం కణ్ఠోక్త్యా వాచా
భాషిత మిద మిత్థమితి శాస్త్రజాతం పఠిత్యా నన్దిహానానాం పణ్డితానాం
ముదే స్వయ ముపదిశన్ గురు రూప్త్యా దర్శయన్ ఫలసాకాశభిజ్ఞాః
ఇదం ఫల మిదంఫల మితివా న భక్షణం కుర్వన్తి తేషా ముపయోగాయ
ఇదమేవ ఫల మితి శుక స్తం వక్త్రగళితం కరోతి శ్రీమద్భాగవతేఽపి
“నిగమకల్పతరో ర్గళితం ఫలం, శుకముఖా దమృతద్రవసంయుతమ్”
ఇతివచన మత్రానుసంధేయమ్.

అయం హరితః హరితవర్ణ శుకః కః? అయం భోః కిం శుకః?
అథ వా వైయాసిక శుకః? ఉత పరః? ఇత్యాది; ఇవశబ్దో వాక్యాలఙ్కారే;
వేఙ్కటేశ్వరస్వామివివాహసమయే శుకమహర్షిః హరితదర్శనమయ
కఞ్చుకం ధృత్వా చాత్యం కృతవా నితి కథా అత్రానుసంధేయా; అతః
శుకమహర్షే ర్హరిత త్స్య; హరితవర్ణపక్షే ‘అనచిచే’త్యనేన తకారస్య ద్విత్వ
మూహ్యమ్.

శ్లో. విహజ్గస్తే మార్గో హరిపదవిహరైకఫలదః

గృహం తే మాకస్త భివపదవినోదైకశరణమ్

వహస్తే తే వాచో గురుభజనధీరాశ్చ శిరసా

త్వహస్తాం త్వక్త్వాహం శుక! తవపదం నౌమి సతతమ్.

వ్యా:— హేశుక! తే మార్గః విహజ్గః విహజ్గమార్గః విహజ్గశబ్దేన విహజ్గమార్గో గృహ్యతే “అర్కఆద్యచ్” ఇత్యనేనాచినిష్పన్నమ్. అన్యత్ర విహజ్గమార్గగామి యోగీ హరిపదం ఆకాశః తస్మిన్ విహరః విహరణమేవ ఏకం ముఖ్యం ఫలం దదాతి; హేశుక! తే గృహం మాకస్తః చూతవృక్షః అన్యత్ర మాయాః కస్తః శ్రీవిద్యాస్థానమ్, శివపదవినోదైక శరణం సర్వమజ్గళానాం నివాసః-ఆమృతపర్వాని సమస్తపుణ్యకృత్యేష్వలక్ష్మీయాసాధనాని ఖలు. అన్యత్ర ఏకామృతానాథస్య ఆమృతవాస సూచితః, తస్య నటరాజస్య పదవిన్యాసవినోదస్థానమ్. ఆశ్రమేషు ఋషి పుత్రాణా ముపరి శాఖోపరి శుకా గిరన్తి - అన్యత్ర గురుభజనధీరా వై యాసికస్య శుకస్య వచనాని శిరసా వహన్తి ప్రమాణీకుర్వన్తి.

శ్లో. విమోక్షీనా మధరసుధయా జీవనం తే నిశాస్తే

పూతే చూతే ద్విజవరగణై ర్భోజనం తే వనాస్తే

హృద్యం పద్యం భణసి తరుణీలాలితః కేలికుష్టో

భోగీ యోగీ త్వమసి శుక! శుక్రిత్యస్తవాగ్లోలజిహ్వాః.

వ్యా:— విమృశియా యువతీనా మధరదళనం కరోతి శుకః కరధృతః గృహే వనే కోకిలాది ద్విజగణైస్సాకం ఫలాహరః; అన్యత్ర బ్రాహ్మణశ్రేష్ఠేనసహ, శుక్రిత్యస్త వాగ్లోలజిహ్వాః, సామ గాయన్తి శుకా అపీతి పసిద్ధిః. అస్మిన్ పద్యే గృహస్థాలపి యే బ్రాహ్మణిష్ఠాస్తే సూచితాః.

శ్లో. విహాయాన్తర్వాణీన్ విపినమపి వాణీపరిసరం
మహామోహేనాహో విశసి సహసా పక్షరవరమ్
వహన్ వీటికృత్యం కరఘటితచేటివ సతతమ్
గృహస్థో నూనం భో శృకః భణసి య త్వం పరముదే.

వ్యాః—అస్మిన్ పద్యే యోగభ్రష్ట సూచితః. అస్త ర్వాణీస్తు
పక్షితః ‘స్వత ప్రేచ్ఛస్య మునే ర్ని యోగపర్యనుయోగానర్హ త్వాత్’
ఇతిన్యాయ ముల్లఙ్ఘ్య పక్షరే సేవాయాపే ప్రవిశ్య తత్రచేటివ సీచ
కృత్యేషు నియుక్తః పరేషాం ముదే సర్వదా యతతే స్వకీయపరమార్థం
పరిత్యజ్య - శుకపక్షే వీటికృత్యం లేఖాహరణం పుష్పాహరణం
చాస్తఃపురేషు సన్నిధిమేవ.

శ్లో. స్వీయం ధర్మం సృజనమపి సన్త్యజ్య మార్గం స్వకీయం
హేయం శబ్దం జరభృతయే భాషనే శ్రోత్రపేయమ్
ద్యేయం జ్ఞేయం పరిహరసి సమ్మూఢచేతా స్వకార్యం
నాయం పద్ధా శృకః హరిపదం తారకం నేవనీయమ్.

వ్యాః—భ్రష్టస్య స్వధర్మపరిత్యాగః భక్తగోష్ఠీత్యాగః ధర్మ
మార్గత్యాగః స్నేచ్ఛాదిభాషాపరిగ్రహః ఉదరపోషణార్థం చాటూక్తి
రచనం చ సూచితమ్. తస్య మూఢచేతనః ధ్యానజ్ఞానకర్మాణి లుప్యన్తి
ఏతాదృశస్య తారకం హరిపద మేవ—“శ్రృష్టవనతరణయో”రితి ధాతుః;
హరిపదస్వారస్యం పూర్వమేవ వ్యాఖ్యాతమ్.

శ్లో. కేకీ కోకః కోకిల శ్చాతకోఽయం
ఖేలన్ కూజన్ నైవ జానాత్తి వక్తుమ్
యేఽమీ హంసా మానసేఽలం చరన్తో
హస్తాఽన్యై స్సమ్భాషితుం నోత్సహన్తే.

వ్యాః—ఏతే కేకీకోకాదయః తాన్ద్రావగానపటవః, హంసస్తు
భాషణపటవః, పరమహంసా స్సమ్భాషణపటవః-తే అన్యైః అల్పసంఖ్యైః

పామరజనైస్సార్థం భాషితుం నోత్సహస్తే; మునయః పరమహంసాః
స్వాశ్రితేభ్యః తత్త్వ ముపదిశన్తి, ఇతరవిషయేతు మాన మాశ్రయస్తే.

శ్లో. కాకా మూకాః పటుకటురుతైః పూరయన్త్యన్తరాళం
అన్యే వన్యా మృగఖగగణా స్త్రాసయన్త్యల్పసత్త్వాన్
వాగ్మీ త్వం భో ద్విజవరః గిరం తాకికీం భాషసే చేత్త్
బోధ్ధా క స్సాస్య చ్చుకః ఖలకలిగ్రస్త నానాజనామ్.

వ్యాః—పరపిండలోలుపాః పణ్ణితమ్మన్యాః అధర్మప్రచారకాః కాకా
దిభి స్సూచితాః శిష్టం స్పష్టమ్. ద్విజవరశబ్దేన వాక్పటు ర్భ్రాహ్మణ
స్సూచితః, తాకికీం గిరం అర్థసమ్పాదనసమర్థం క్లేచ్ఛభాషాదికమ్.

శ్లో. స్థిత్యా సౌధే రజతరచితే వజ్రరే హేమదణ్డే
ఏణాక్షీణాం కరకిసలయై ర్లలితః స్వాదు భుక్త్వా
త్యక్త్వా సర్వం మనసి కలయన్ బన్ధ మిత్యజ్జసా భే
కీరస్వామిన్ విహరసి విభో నాదయన్ పాదపాశమ్.

వ్యాః—పశ్చాత్తాపేన శుద్ధ్యతీతిన్యాయేన యోగభ్రష్టోఽపి
పునః సంసారపజ్జరం బన్ధమితి భోగజాతం సర్వం సువర్ణనిగళ మితి జ్ఞాత్వా
“నిజగ్రహ త్రూర్ణం వినిర్గమ్యతా” మితిన్యాయేన సంసారపజ్జరం విహ
యాత్మయోగేన విభు ర్భుత్వా శుకమహర్షి వత్ సర్వవ్యాపీ భవతీతి
సూచితః.

ధే ను పంచకమ్

శ్లో. శ్రయత్రింశతోఽటిత్రదశనిలయం తావకవపుః

త్వదగ్గో త్థం సర్వం సకలదురితౌఘప్రళమనమ్

త్వదాధారా సర్వా హుతవహసపర్యాచ యజతాం

ద్విజైస్సాకేం ధేనో! తవ భవతి పూజా పృతిదినమ్.

వ్యాః— హే ధేనో! తవ వపుః శరీరం నిలయం శరణం సర్వ దేవతానామ్. ‘గవా మక్లేషు తిష్ఠన్తి’ త్వక్తత్వాత్. తవ శరీరా దుద్భూతం సకల మపి మలమూతేఽపి నమస్తపావనముదాయ ప్రణా శనమ్; ప్రాయశ్చిత్తవిషయే సజ్జగవ్యస్య ప్రాధాన్యం ప్రసిద్ధమ్. హుతవహసపర్యా హోమవిధిః- హోమస్య ధేనో రావశ్యకం. హోమ ధేను రితి శబ్దేనైవ సూచ్యతే ద్విజైస్సాకమితి, “గోబ్రాహ్మణేభ్య శ్శుభ మస్తు నిత్య” మిత్యుక్తత్వాత్, బ్రాహ్మణతుల్యతా గవాం ప్రతిష్ఠితా భవతి. ఇయం ధేను స్తుతిః వ్యతిరేకే కాద్యవ్యః క్లేచ్చపరిగ్రహాత్ సముపస్థితాం గోబ్రాహ్మణయో రవస్థాం సూచయతి.

శ్లో. ఖురోద్ధూతా ధూళీ కులమణిమదాత్తేఽపి నృపతే

ర్వసిష్ఠ స్వత్సత్త్వాత్ కుశికతనయం ముగ్ధ మకరోత్

యథాకామం సర్వం దిశసి సురనాథస్య చ కృతే

ప్రభావం తే ధేనో! ఫణిపతిరలం నాపి ఫణితుమ్.

వ్యాః— ఖురోద్ధూతేతి- నృపతేః దిలీపస్య కులమణిం సుతం తే తవ పదన్యాసోద్ధూత భూరజోఽపి నృపతే స్సంతానప్రదః వసిష్ఠాశ్రమే దిలీపకృతగోసేవాశ్రామసంస్థాయా మహాశివకాళిదానవర్ణితా. వసిష్ఠః త్వత్సత్త్వాత్ కుశికతనయం విశ్వామిత్రం ముగ్ధం క్రియామూఢం అక రోత్. ‘ముగ్ధ స్సుందర మూఢయోః’ అమరః. సురనాథస్యకృతే ఇన్ద్రాయ కామధేను ర్భూత్వా సర్వాన్ కామాన్ ప్రదాస్యసి, ఫణిపతిః సహ స్రవదన శ్చేషోఽపి ఫణితుం నాఽలం నశక్తః. అలంశక్తా వితిషేదన్.

శ్లో. పణం కృత్వా త్వా సద్గురుపద మహా పాప్రజనకః
తరిం కృత్వా త్వాం వై తరతి హి మృతో నారకనదీమ్
పురస్కృత్య త్వాం గోః పశుపతి రభూ న్మృత్యువిజయా
నమస్కృత్వా త్వాం మే సుకృతపరిపాకో విజయతే.

వ్యాః— పణమితి స వయం బ్రహ్మిష్ఠాః వయంతు గోకామః
ఇతి యాజ్ఞవల్క్యుమహర్షేః కథాత్మానుసంధేయా, గవాం సహస్రం
పణం కృత్వా యాజ్ఞవల్క్యు ద్రుహ్యవిద్యాలభిం ప్రాప్తజనకః, అమూ
ల్య మపి గురుపదం పరమపదం అథవా సద్గురువాక్యం ధేనునా క్రీతం;
సరకే భవం నారకం-గోవాల మవలమ్భ్య జీవో వై తరణీం తరతీతి లోకే
ప్రసిద్ధమ్. త్వాం వృషభరూపేణాగ్రతః కృత్వా పశుపతి ర్మృత్యుజ్ఞయో
భవ దితి కవేర్భావనా శివ శ్మక్త్యా యుక్త ఇతివత్. మమ సుకృతపరి
పాకః పుణ్యపరిణామః తవ నమస్కారేణ విజయతే సర్వోత్కర్షణ
వర్తతే.

శ్లో. కలౌ భూదేవా నవ్యుపహతతపస్కాన్ పునరహా
ప్రతిష్ఠాం కర్తుం ద్వాగపగతగుణం దైవతగణమ్
త్వ మేవాలం ధేనోః పరమసులభ తావకకృపా
న సేవస్తే యే త్వా ముపలహృదయా స్తే విధిహతాః.

వ్యాః— ఉపహతతపస్కాన్ తపోవిహీనాన్ భూదేవాన్
బ్రాహ్మణాన్-అహా ఇత్యాశ్చర్యే-అసాధ్యకార్యకరణే ప్రతిష్ఠాం కర్తుం
ప్రాచీనపదం పునస్సావనంకర్తుం అపగతగుణం మాహాత్మ్యరహితం
దైవతగణం విగళితమహిమానం శిలామాత్ర మవశిష్టం; త్వమేవ పునః
ప్రతిష్ఠాపనే సమర్థా ఉపలహృదయాః పాపాణసద్భ్రశచిత్తాః విధినా
హతాః వశ్చితాః గోసేవాయా స్తుతిరుక్తా యతః దేవాన్ భూదేవా
నపి ధేనుః పునాతి. ఆజ్యక్షిరాదినా స్నపనం దేవతావిగ్రహాణా మపి
పూతతా మాపాదయతి.

శ్లో. యదృచ్ఛానమ్పన్నం హరితత్పణ మన్నం తవ జలం
 తృషేదాఽలం ధేనో సకలధనజాలం వితనుషే
 శ్రితేభ్యో మాతా త్వం విధిహతశిశుభ్యః ప్రతిదినమ్
 పశుం కృత్వా య స్త్వా ముపహసతి నూనం సతు పశుః.

వ్యాః— స్వయం భిక్షాటనం కృత్వా పశుపతి స్వాశ్రితేభ్యః
 యథా త్వమపి ధేనో! శ్రితానాం సకలధనజాలం దిశసి లక్ష్మీకరం సకల
 మపి వితనుషే, యదృచ్ఛానమ్పన్నం సతు సద్భితమహరితత్పణం సద్యో
 ఘాస మన్నం తవ భవతి, తథైవాలం జలం తృషాశ్వాన్తైః, విధిహత
 శిశుభ్యః మాతృహీనశిశుభ్యః క్షీరదానేన ప్రతిదినం త్వమేవ మాతా.
 ఏవంగుణవిశిష్టాం త్వాం యః పశుబుద్ధ్యా పరిహాసం కరోతి స ఏవ
 నూనం పశుః, గుణగ్రహణశక్త్యభావాత్.

ప్రకీర్తనాః

అత్మానుభూతిః

పండితరాజ దంతు సుబ్బావధాని విరచితా

శ్లో. నాన్యంత్ర్యత్తోహ మాకాక్షే ద్రష్టు మన్యం న కామయే
త్వయా తాదాత్మ్యయోగేన నాహ మన్యస్తి కేవలః.

శ్లో. దేహాదివాసనా స్పర్శా రాగద్వేషకరాః పరమ్
పశ్యత స్సద్గురో ర్లక్ష్యం నాస్తి మేన్య త్ప్రవర్ధకమ్

శ్లో. అవమాన స్తథామాన శ్చాయు రన్నం యశోఽయశః
సర్వే సిద్ధా న సాధ్యా స్తే బుధః కస్మై చిచిన్తయేత్

శ్లో. దుష్టప్రీతాం నికృష్టానాం భ్రష్టానాం భాషణై రలమ్
కవచం బ్రహ్మవిద్యా మే బ్రహ్మత్రం చాయుధం పరమ్.

శ్లో. న మే లోకో న మే దేహో న మే జాయా న బాన్ధవాః
నాహంతామమతే మే స్తః బ్రహ్మైవాస్తి నిరంజనమ్.

శ్లో. న శృణోమి న పశ్యామి నేమే భావా న చాన్యహమ్
సర్వం ఖల్విద మేవాహం బ్రహ్మ త త్కేవలం పరమ్.

శ్లో. గతా వీడాఽఖిలా మేన్య కీడేదం బ్రహ్మణః పరా
న మేన్యంనో న మే హంనో పూర్ణానందఘనో విభుః.

శ్లో. అమృతానందనాథస్య ప్రసాదా ల్లబ్ధచేతనః
వాస్తవం వక్తి యః కోఽపి సచ్చిదానందవిగ్రహః

ధీరస్తుతిః

శ్లో. గురౌ దేవే వేదే భవతి సమభావ స్సుకృతిః

స వై లక్ష్యే శ్వేక సుకల విదుషాం నాయకమణిః

మహాధీరో వేత్తా శ్రితజనభవామ్భాధితరణిః
సతాం సేవ్య శ్శ్రీమాన్ కలిదవమహాగ్నిప్రశమనః.

మామకీనాః

హరిపదసరసీజం భృజవద్యే భజన్తో
సరసరపతిగ్తోష్ఠీం లోప్తవ ద్యే త్యజ స్తః
నిగమగదితమార్గం నిర్భయం యే చరన్తో
మమ భవతు నితాన్తం మామకీనా మహా స్తః.

మోహమాహాత్మ్యమ్

శ్లో. దేవో నా స్తి గురు రాస్తి న పితా న సహోదరః
అహో మోహే లయంయాన్తి సమస్తా శ్శుభసమ్మదః.

శ్లో. అలగ కాలవిలప్తేన చచ్ఛలం జీవితం నునః
బ్రహ్మణ్యాధాయ వై చిత్తం దేహభ్రాన్తిం పరిత్యజేత్.

శ్లో. చిత్తే మోహం సమాధాయ ద్రోహం యః కురుతే సదా
సోఽహంభావే కథం తిష్ఠే దహంభావేన భావితః.

శ్లో. మహామానం సమాశ్రిత్య మహావాక్యానుచిన్తనమ్
మహామోహోపశాన్తిర్థ మహోరాత్రం కరో మ్యహమ్.

శ్లో. మనసా వచసా నూనం కాయేన చ దివానిశమ్
గురుం హరిం పరం ధ్యాయే ద్వాసనాత్రయవర్జితః.

వశ్యమ్ పారమార్థిక త్వేన వర్ణితమ్. నీమంతినాం ధురి కీర్తనీయా ధమ
యస్తీ సతీ నలం వవే-ద్యూతవ్యసనిన మపి రాజ్యావేత మపి వనచారిణ
మపి విశ్వాసహీన మపి విరూపమపి తమేవ వరయామాన-నైరవేక్ష్యస్య
పరం పారం పాప్తం దమయన్త్యా- అనయైవదిశా గురుభక్తే ప్రిశ్వర
భక్తేష్వపి నిరపేక్షైవ సిద్ధిరుత్తమా ఇతి ఖలు దృశ్యతే సర్వత్ర).

శ్లో. సితోపలా యథా నీరే శరధౌ సరితో యథా

లీయతేహి గురౌ భక్తో యథా నారీ మనోహరే.

18

శ్లో. న కాంక్షతి చ న ద్వేష్టి యత్కించీదపి భక్తిమాన్

గురో శ్చిత్తానుసారేణ సర్వావస్థాసు మోదతే.

19

శ్లో. గురునేవీ గురుధ్యాయా గురుమన్త్రజపే రతః

గురోరన్యం న జానాతి గుర్వాత్మా గురుదీక్షితః.

20

వ్యా:—గురునేవీత్యత్ర 'సగురుమేవాభిగచ్ఛే' దితిశ్రవణాత్త
ద్విజ్ఞానార్థం గురునేవాయాః ఆవశ్యకత్వం నిర్ణీతమ్ గురుభజనకుశలస్య
సర్వాతిశాయిత్వం ప్రదర్శితమ్ - శ్రీమద్భాగవతే కుచేలోపాఖ్యానే
భగవద్వచనమ్ 'నాహమిజ్ఞా ప్రజాతిభ్యాం తపసోపశ మేన వా తుష్యే
యం సర్వభూతాత్మా గురుశుశ్రూషయా యథా'॥ గురుధ్యాయా
"వీతరాగవిషయం వాచిత్త" మితి పాతంజలయోగ నూత్రమ్ - వీత
రాగస్య కస్యచన మహానుభావస్య సద్గురోశ్చిత్తభావనేన గురుతాదా
త్వం- అర్థాత్ "విమష ఆత్మత్వా"దితి న్యాయేన బ్రహ్మతాదాత్వం
ప్రాప్నోతి - గుర్వాత్మా స్వయం శరీరం గురురేవ ఆత్మా బ్రహ్మ
యస్య సః గుర్వాత్మా - ఆత్మాయతో ధృతి ర్ముద్ధి స్వభావో బ్రహ్మ
వర్షణ' ఇత్యమరః గురుబ్రహ్మణో రభేదాత్. శ్రీమద్భాగవతే 'సనై
సత్కర్మణాం సాక్షాద్విజాతే రిహసమ్భవః! అద్యోజ్ఞయత్రాశ్రమిణాం
యథాఽహం జ్ఞానదో గురుః॥ అత్రీవ్యాఖ్యా - ఇహసంసారే యత్ర
సమ్భవః జన్మమాత్రం స పితా తావదాద్యః ప్రథమో గురుః పూజ్యః
కర్మవిద్యాప్రదం గురు మాహ - ద్విజాతే సతతః పుంస సత్కర్మణాం
యత్రీసమ్భవః ఉపనీయ వేదాభ్యాపక ఇత్యర్థః సద్విత్తీమో గురుః